

ஜூன் 1974
வினா சுதம் 75

உருச்சீலக்குடும்பாடு : மூலக்குடித்
குடும்பங்கள்

வினாக்கள்

தமிழ், சிங்கள முழுநாளை தேவி ஒருஷைப்படி டி இதழ்
வெட்டுக்கொண்டு, வெள்ள மேல் வெட்டுக்கொண்டு கூடுதல் சுராவு

Tamil, Sinhala National Unity Issue

பரிசுப் பொருட்கள், கிளாஸ் சாயன்கள், ஆடம்
பருப் பாவனைப் பொருட்கள், அலுயினிய,
எனுமல் வகையறுக்கள். காசிதாத்கள்,
வீட்டுப் பாவனைக்குரிய பொருட்கள்
ஆகியவைகளுக்கு

N. M. கூல்தான் மொகில் ஹாஜியார் அவ் பிரதி
123, 125 - 143 கே. கே. எஸ். வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

கிளை : 2. நியு யார்க்கெட் ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்

பைணல் ரேணிங் வேக்ஸ்

103, கண்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்

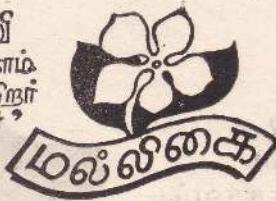
சிறந்த மூறநயிக் கேவை செய்வதற்காக நவீன
இயந்திரங்களை வரவழைத்துள்ளோம்.

எயது ஸ்தாபனத்தில் கீற்கானும் வேலைகள்
விசேஷமான முறையில் செய்கின்றோம்.

- * லோற் ஹவ்ஸிங் செய்தல்
- * லோஞ்ச் சாவ்ட் சீர்ப்படுத்துதல்
- * டிராக்டர் கிள்பின் செய்தல்
- * கிறஸர் சாவ்ட் செய்தல்

தொமிழே : 7140

‘ஒருதல் பாகுல்சீத்திரம்-கவி
யாத்யீஸ்ரீ கலைக்ஸில்-2ன்னாம்
ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர்-நேர்
நன்னிலீக்கண்டுதுள்ளுவார்’

ஒன்றாவது ஓண்டு

ஜூன் 1974 74

தமிழ் - சிங்கள எழுத்தாளரின் தேசிய ஒருமைப்பாட்டு இதழை உங்களின் கரங்களில் ஒப்படைக்கும்பொழுது பூரண திருப்தி நமக்கு ஏற்படவில்லை என்ற உண்மையை ஒப்புக்கொள்ளுகின்றோம்.

மிகவும் பரவலானதும் ஆழமானதுமான ஒரு மலரை வெளி யிடவே விரும்பினாலும், காகிதத் தட்டுப்பாடும், அடுத்து 10 - வது ஆண்டு மலரை வெளியிட வேண்டுமென்ற பாரிய திட்டமும் எம் மைத் தடுத்துவிட்டன.

10 - வது ஆண்டு மலதுந்தான வேலைகள் துரிதமாக நடை பெறுகின்றன. எழுத்தான் நண்பர்கள் தயவுசெய்து தமது படைப்புக்களை முன்கூட்டியே - இம்மாதக் கடைசிக்குள் - அனுப்பி வைத்தால் மிகவும் பிரதியாசனமாக இருக்கும்.

மலருக்கான விளம்பரம் சேகரித்துத் தர ஒப்புக்கொண்டுள்ள நண்பர்களுக்கு எமது மனப்பூர்வமான நன்றி. உங்களது ஒத்துழைப்புத்தான் மலரின் காத்திரத்தை நிர்ணயிக்கக்கூடியது என்ற உண்மையையும் விளம்பரம் சேகரித்து எமது சக்தியை நாம் விரயந்துசெய்யாமல் நீங்கள் பாதுகாங்கால் - அந்தப் பொறுப்பை செவ்வனே நிறைவேற்றினால் - எமது முழுச் சக்தியையும் தீரட்டி மலரைப் பொறுப்பாக வெளியிட உறைப்போம் என்பதை நண்பர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றோம். உங்கள் அனைவருக்கும் தெரிந்த காரணத்தை முன்னிட்டு இந்த இதழில் இருந்து மல்லி கையின் விலையை 75 சதமாக உயர்த்தியுள்ளோம் என்பதையும் கவனிக்கவும்.

— ஆசிரியர்.

மனக்கும் ‘மலீ வீகை’
கதை, பெயர்,
கவிதை, கட்டுரை,
கருத்து
எல்லாம் ஆக்கியோர்
தனித்துவம்;
பாலுப்பும் அவரே,

மலீகை

ஆசிரியர் பொமினிக் ஜிவா
234-A கே.கே.எல் வீதி
யாழ்ப்பாணம்
(இலங்கை)

தமிழ்
சிங்கள
எழுத்தாளர்
மாநாடு

அண்மையில்
பிரமாண்டமாக

கொழும்பில் நடைபெறும்

- சிங்கள - தமிழ் எழுத்தாளர், பத்திரிகையாளர், இலக்கிய ஸ்தாபனங்களின் பேராதரவு இதற்கு உண்டு.
- பிரபல தமிழ் - சிங்கள எழுத்தாளர்கள் பங்குபற்றுவர்.
- ஐநூதிபதியும், ஒரு தொழிலாளி, ஒரு விவசாயி, ஒரு எழுத்தாளன், ஆகியோரும் திறந்து வைப்பார்கள்.
- தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கான தேவையை வலியுறுத்துவதுடன் வழிகாட்டும் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்படும்.
- தமிழ் - சிங்கள இலக்கியங்களை பரஸ்பரம் அறிமுகப்படுத்தும் அறிக்கைகள் இடம்பெறும்.
- தமிழ் - சிங்கள கவிஞர்கள் பங்குபற்றும் கவியரங்கு நடைபெறும்.
- தமிழ் - சிங்கள கலைஞர்கள் கூட்டாக கலந்துகொள்ளும் (நாட்டிய நாடகம்) கலாநிசமீச்சிகளில் ஒண்டு.
- பொதுக் கூட்டம்.
- ஒருமைப்பாட்டு வேண்டுகோள்.
(எழுத்தாளர்களுக்கும் மக்களுக்கும்).
- தேசிய ஒருமைப்பாட்டுத் திட்டம்.
- தமிழ் - சிங்கள இலக்கிய உறவுத் திட்டம்.

தேசிய ஒருமைப்பாடும் தமிழ் — சிங்கள எழுத்தாளர் மாநாடும்

தேசிய ஒருமைப்பாடு வேறு ஏந்தக் கால கட்டத்தையும் விட, இன்று இந்தத் தேசத்தில் வாழும் இரு இன மக்களுக்கும் மிக மிகத் தேவையாளதொன்றாகும்.

இன வாதத்தையும் இனக் குரோதத்தையும் தூண்டிவிட்டு, தேசத்தையே கடந்த காலத்தில் நாசக் காடாக்கி, தமது சொந்த வாபத்தையும் அரசியல் நன்மையையும் கருதி வாழ்ந்த இருபக்கச் சந்தர்ப்பாதக் கூட்டத்திற் நம் இந்தத் தேரிப்பூருமைப்பாடு என்ற நல் நோக்கம் ஏரிச்சலையும் ஆக்திரத்தையும் தரக் கூடும்.

இதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை.

ஆனால் நல்லவெண்ணம் படைத்த— நாட்டை முழுதாகவே நேசிக்கும் தேசப் பற்று மிகு— தேசாபிமாளிகளின் இதயக் குரலாக இன்று நாட்டில் தேசிய ஒற்றுமை என்னும் கோஷம் முகிழ்ந்து வருவதையிட்டு இந்த நாட்டு உழைப்பாளிகளும்— தொழிலாளிகளும் மன மகிழ்ச்சியடைகின்றனர்.

அநுபவம் எத்தனையோ கசப்புக்களை நமக்குத் தந்திருந்த போதிலும் கூட, பல நல்ல பாடத்தையும் புகட்டியுள்ளது என்பதை இந்த நாட்டு மக்களில் பலர் உண்மையாகவே உணர்ந்துள்ளனர்.

இந்தக் கால கட்டத்தைப் பின்னனியாகக் கொண்டுதான் இந்த நாட்டு எழுத்தாளர்கள் யோசிக்கத் தலைப்பட்டனர்.

தேசிய ஒருமைப்பாட்டுத் தத்துவத்தில் கலைஞர்களின் பங்கு மிகக் காத்திரமான பாத்திரத்தை வகிக்க முடியும் என்ற முடிவுக்கு இங்குள்ள தமிழ்— சிங்கள எழுத்தாளர்கள் ஒத்து கருத்துடன் முன் வந்தனர்.

கடந்த சாலக் சசப்புசள் மறக்கப்பட வேண்டும். ஒரு நவ இலங்கையைச் சிருஷ்டிக்க வகுப்புவாதம், இனக் குரோதங்கள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்த இந்த முற்போக்குக் கலைஞர்கள், கடந்த சில ஆண்டுகளாகத் திட்டமிட்டு கலை, கலா சார இயக்கங்களின் மூலம் இன ஒற்றுமைக்கு வித்திட்டு வந்துள்ளனர்.

இதன் ஒட்டுமொத்தமான பெறுபேறே வெகு அண்மையில் மிகப் பிரமாண்டமாகக் கொழுப் பில் நடைபெறப் போகும் சிங்கள — தமிழ் எழுத்தாளரின் தேசிய ஒற்றுமை மாநாடாகும்.

இந்த மாநாடு வெற்றி பெற முற்போக்குத் தமிழ்க் கலைஞர்களின் சார்பில் எமது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

ஆக்கபூர்வமானதும், நியாயமானதும், சிந்திக்கத் தெரிந்த மக்கள் சகலராலும் ஒருங்கே அங்கீகரிக்கத் தக்கதுமான திட்டங்களைச் சகல பருதி மக்களின் மூன்றாலும் கொண்டு சென்று, தேசிய இயக்கமாக இதை மாற்றி, சிறுபான்மைத் தேசிய இன மக்களின் நியாய பூர்வமான கோரிக்கைகளை வென்றெடுப்பதற்கு இம் மாநாடு முன் கையெடுத்து வேலை செய்ய முன் வந்துள்ளதை மிட்டு நாம் பெரு மகிழ்ச்சி அடைவதுடன் முழு நம்பிக்கையும் கொள்ளுகின்றோம்.

தமிழ் — சிங்கள எழுத்தாளர்களுக்குள் பல கருத்தோட்டம் உள்ளவர்கள் இருக்கின்றார்கள். பல நம்பிக்கை கொண்டவர்களும் உள்ளார்கள். இருந்தும் இந்தத் தேசிய ஒற்றுமைப் பிரச்சினையில் அவர்கள் சகலரும் ஓரேயொரு கருத்தைத்தான் பிரதிபவிக்கின்றார்கள்;

‘நாம் வாழும் நாடு நமது தய்க் கிநாடு. இங்கே இனத் தின் — மொழியின் — சாதியின் பேரால் எந்தவித இழிவுகளும் அந்திகளும் அக்கிரமங்களும் இடம் பெற இனிமேலும் நாம் இடம் தர மாட்டோம்! ’ என்ற சத்திய வசனங்கள்தான் எமது இரு இன எழுத்தாளர்களையும் ஒன்றிணைக்க வைக்கின்றது. திட்டமிட்டுச் செயலாற்ற தாண்டுகின்றது.

தேசத்தில் பரந்துபட்டு வாழும் சகல மக்கள் கலைஞர்களினது தார்மீக பலத்தில் நாம் பூரண நம்பிக்கை வைத்துள்ளோம். அவர்கள் நிச்சயமாகத் தேசிய ஒற்றுமையைக் கட்டி வளர்க்கத் தம்மாலான அனைத்தையும் செய்வார்கள் — செய்து வருகின்றார்கள். என்பதை நாம் மனப் பூர்வமாக ஒப்புக் கொள்ளுகின்றோம்.

தேசிய ஒருமைப்பாடு என்ற அதி சக்தி மிகுந்த பலத்தின் துணை கொண்டுதான் பிற்போக்குப் பாலிச சக்திகளின் சதி நாசங்களில் நின்று நாட்டை முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியும் என்பதை ஜனநாயக சக்திகள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

இனப்பகை வேலி இழுத்தெறிவோம்

— முருகையன்

ஆறிவரும் புண்ணை ஆறு
விடாமல், அனுதினமும்
கீறியும் கிண்டியும் தாக்குண்டு
போகக் கிளறுதல்போல்,
நாறு தடவைகள் சில்லறைச்
சில்லறை நொட்டை சொல்லி
வேறுபடுத்தி எமக்குட
பிரிவினை வேண்டும் என்போர்—
பேதையர்: வஞ்சப் பிசாசர்!
வகுப்புப் பினவுகளால்,
தீதியல் பேதங்கள் தீரா
நிலைமை, திருப்புதி யின்மை,
வாதங்கள் தங்கள் அரசியற்
கூத்துக்கு வாய்ப்பெனவே
குதியல் நோக்குடன் தொல்லை
பெருக்கத் துணிந்திடுவார்.

சின்னத் தனமான நோக்கங்கள்
யாவும் சிதறுபட—
நன்மைக் குறிக்கோளை முன்னிட்ட
டொருமையை நாடுகிறேனும்.
பன்மைச் சமுதாயம் ஆயினும்,
இங்குப் பலதிறத்துச்
சென்மப் பகைமையும் தீர்த்ததொரு
சீரிய ‘செம்மை’ செய்வோம்.

தொழிலோர், இளையவர், முறபோக்கர்
சேரத் தொடங்குகையில்
விழலோர், முதியவர், பிறபோக்கு
மண்டையர் விட்டகன்றால்
பழைய கறள்களை நெய்பூசி
நீக்கிப், பழிகளுக்கும்
கழுவாய்ப் பரிகாரம் தேடுவெம்,
ஓற்றுமை காண்பதற்கே!

புசித்திருப்போர்கள் பலராய்
அமையப், பழங்களெல்லாம்
புசித்திருப் போர்கள் சிலராய்

இருக்கின்ற புன்மை நிலை
 நசித்திடப் போர்கள் முயலும்
 விருப்புடன் நாங்கள் வந்தால்,
 விசித்திரப் பேயரா எம்மைக்
 குழப்புவர்?
 வீண கனவு!

இல்லார்க்கும் உள்ளார்க்கும் இப்போ
 திருக்கும் இடைவெளியை
 எல்லாம் நிரப்பிச் சமன்செய்ய
 என்றே எழுந்துவிட்டோம்.
 உல்லாச வாழ்வினர் இச்செயல்
 கண்டால் உவப்பர்களோ?
 பொல்லாங்கு நோக்குடன் முட்டுத்
 தடுப்புகள் போடுவரே.

மிரண்டா விடுவோம் இதற்கெல்லாம்?
 இல்லை,
 விகற்பங்களால்
 இரண்டாய் வகிர்ந்த இனப்பகை
 வேவி இழுத்தெதற்வோம்.
 உருண்டோடும் எங்களின் முன்னேற்றத்
 தெரினே உந்திடுவோம்,
 சுரண்டாது செல்வம் பகிர்ந்தியும்
 சூழ்நிலை தோன்றிடவே.

அவசரம்

“அவசரம், அவசரம்.....
 கெதியாய் இழுத்துவிடு”
 முகத்தைத் தடவியபடி
 நுழைந்தார் ஒருவர்.
 நானும் சணங்காமல்
 மழித்துவிட்டேன்.....
 சிலமணி கடந்தபின்.
 கடையைப்பூட்டி
 வீடு செல்கையில்
 அந்தோ பரிதாபம்.....
 அவர் அலங்கோலமாக
 நீண்ட கியூதனில் — நிற்கின்றார்
 சினிமா டிக்கட் எடுக்க.....
 இதற்குத்தான் அந்த அவசரமோ?

எஸ். செல்வம்

பிரிப்பு

— சாந்தன்

கல்யாண வீட்டிற்குத் தென் னங்குருத்து அலங்காரங்கு செய்யக் கூடாதென்றுதான், பெரிய வர்கள் எல்லோரும் வாது பண்ணினார்கள். திரு, ‘அதெல்லாம் முட்டாள்தனம்’ என்று சண்டை போட்டு, பச்சை ஓலைத் தோரணங்கள் கட்ட வழி பார்த்தான். தனது கல்யாணத்திற்கென்றே மினைக்கெட்டு முன்று நாள் லீவு போட்டுவிட்டுத் தென்னிலங்கையிலிருந்து வந்த தன் கூட்டாளி மாரின் அலங்காரத் திறமையை — யாழ்ப்பாணத்திற்கு அவ்வளவு அறிமுகமில்லாத — சிகரம் போன்று வாசலை அண்டத்து எழுகிற தென்னேலைத் தோரண வாயிலை — இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைச் சாட்டி, இங்கு காட்டுவது அவன் ஆசையாயிருந்தது.

பொன் உருக்குவதிலிருந்து, கோவிலில் தாலி கட்டு முடிந்து புதுத் தம்பதிகள் வீடு திரும்புவது வரை வித விதமான போட்டேரக்கள். திரு தான் அவற்றில் எவ்வளவு கம்பீரமாக நிற்கிறான்! முகங்கொள்ளாத மகிழ்ச்சி. பக்கத்தில் அதே போலக் கமலாவும்.

கொழும்பிலிருந்து வந்த நன்பர்கள்தான் பந்த ஸையே பார்த்துக் கொண்டார்கள். தோரணம் பின்னுவதிலிருந்து, காகிதப் பூச்சரங்க கட்டுவதுவரை அவர்கள் கவனித்த எல்லா வேலைகளையும், தம்பி ஒவ்வொன்று கத்தன் ‘கமரா’ வகுக்குள் அடக்கியிருந்தான். அந்தப் படங்களுங்கூட, இந்தப் படத்தொ

குப்பில் — ‘அஸ்பத்’ தில் தான் இருக்கின்றன.

சில்வாவும், அவர் மனைவியும் ஒரு குழந்தையின் ஆர்வம் முகமெல்லாம் வழிய, ஒவ்வொரு படமாக இரசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். படங்களை விளக்குவதற்கு, ஓர் தமிழ் — இந்துத் திருமணத்தின் சடங்குகள், தாற்பரியங்கள் எல்லாவற்றையும் விளக்க வேண்டியிருந்தது, திருவுக்கு, சில்வா, ஏற்கெனவே ஒரளவு அறிந்து வைத்திருந்தாலும், அவர் மனைவிக்கு இவையெல்லாம் மிகவும் புதியவிஷயங்கள்.

ஏழெட்டு ஆண்டுக்காலைக் கொழும்பு வாழ்வைவிட்டு இந்த இடத்திற்கு மாற்றலாம், திருவதநபோது, புதிய அலுவலகத் தில் சில்வாவைச் சந்தித்தான். நன் நன்பர்களின் ‘உள்ளுடனை’ இவறினுள்ளும் அவன் கண்டதானது, இப்புது நட்புக்கு அடி ரோ லி வேறுன்ற வைத்தது. இன்று, இந்த மத்தியான விருந்துக்கு அவர்கள் அழைக்கப்பட்ட வேண்டியில், அஸ்பத்தைக் காட்டுவதும், உபசாரங்களில் ஒன்று யமைந்தது.

சோடனைகளின் போது மட்டுமல்ல மாப்பிள்ளை வீட்டின் பலவிதமான சடங்குகளின் போதுங்கூட இதே தா இந்தத் திருமதி சில்வாவின் ஆர்வத்தை யொத்த அதே துடிப்புடன் எல்லோருக்கும் முன்னால் துருத்திக் கொண்டு வந்து, மாப்பிள்ளையின்

பின்ல — தொனுக்கு மேலால் எத்தனை இடங்களில் நிற்கிறார்கள் அவன் நண்பர்கள்.

'இவர்களைல்லாம் என் சிங்கள நண்பர்கள்' இப்படி அந்தப் படங்களைக் காட்டி, சிலவாவுக்குச் சொன்னால் அவர் வியப்பும், தன்மேல் மதிப்பும், மதிழ்வங்கொள்ளக் கூடும் என்கிற என்னம், ஆசை அவனுள் எழுந்தது.

'நண்பர்கள்' என்கின்ற போது, 'சிங்கள நண்பர்கள்' என்று சொல்வது எந்தளவு அசட்டுத்தனம் என்கிற உண்மையும் அடுத்த கணத்திற்குள் வேயே அவனுக்கு உறைத்தது. இதில் பொருமைப்படவோ குறிப்பிட்டுச் சொல்லவோ ஒன்று

ருமிருக்கக் கூடாது. இந்தக் குட்டி நாட்டுக்குள் இருந்து கொண்டு பரஸ்பரம் இப்படியான உறவுகளில்லாமல் இருப்பதுதான் புதுமையாக இருக்க வேண்டும். இப்படி இருப்பதையும், அப்படிச் சொல்லிக் காட்டப்போய், அதன்லோயே அந்தப் பிரிவு அநாவசியமாய் உணர்த்தப் படக்கூடாது.....'

தோரணங்களை நண்பர்கள் கட்டுகிற ஒரு படத்தைக் காட்டி; 'உங்கள் நண்பர்கள்தான் அலங்காரங்கள் எல்லாம் செய்கிறார்கள் போலிருக்கிறதே?' என்று சிலவா கேட்டபோது, அவன் மதிழ்ச்சியுடன் புன்முறை வல்ல செய்கவாரே. 'ஆமாம்' என்று மட்டுந்தான் சொன்னான்.

மல்லினத்

ஆசிரியர்: பொருள்கீழ்வோ

கலை
திலக்க்ய
மாதநிதந்

யாழில்பாண்டி

இந்த நாட்டின் இலக்கியச் சரித்திரத்தை அப்படியே மாற்றி யமைத்துக் காட்டும் வல்லமை மஸ்லிஷக்கு உண்டு.

ஈழத்து இலக்கிய உலகை மகோன்னதமான நம்பிக்கையுடனும் புதிய சம்பீரத்துடனும் தீர்க்க மான எதிர்காலச் சிந்தனையுடனும் இடையருமையுடனும் நோக்குகின்றோம்.

இதில் பங்கு கொள்ளச் சம்மதமா?

புதிய யுகத்தைப் படைக்கும் இந்தச் சத்திய வேள்வியில் நம்முடன் இணைய விரும்பும் சகவரையும் நேச உணர்வுடன் வரவேற்கக் காத்திருக்கின்றோம்:

சிங்கள மூலம்:
தீகொட பியதாஸ

தமிழில்:
'நீள்கரை நம்பி'

எச்சில் இலை

"ஓயா! பெரியவரே!
வெளியே எறிகிறீர்கள் ஒருவ
ருக்குப் போதுமான சோறு"

'இல்லை. அப்படி எனக்குப்
படவில்லை. ஒருவருக்கென்ன
ஒரு மிருகத் திற்கும் போதாத
ஆகாரம்'

'ஏன் இல்லை? தாங்கள் இது
யம் எப்படி விளம்பினாலும்
ஐயா, கொஞ்சம் ஆழந்து
யோசித்துப் பாருங்களேன். அவ்
வளவு சோற்றையும் ஒரே வேலை
யில் சாப்பிட மாட்டுகள்
இல்லையா.....?'

'ஏன் இல்லை. நான் அரை
வேலையில் உண்பேன்'

'சரியாய்ப் போச்ச ஐயா!
சரியாய்ப் போச்ச. ஹந்...
ஹா... ஹஹ்... ஹஹ்... சரியாச்
சொங்கன்க. அம்மா... சிரிப்
பதற்குக்கட உடவில் பலம்
இல்லை. சிரிப்பு வருகுது சிரிக்கா
திருக்க முடியவில்லை. சிரிக்கும்
போடுத என் சகல சுதிரங்களும்
குலுங்குது. 'நான் அரை வேலை
யில் உண்பேன்' இல்லையா.....?
எனினும் எல்லாப் பொழுதிலும்
அப்படி இல்லை ஐயா. எல்லா
வேலைகளில் எப்படியானாலும்!
அதிக உண்மைக் கொள்வதில்
லையே. உண்மையும் அதுதான்.
அதனால் தான் ஐயா நான்

சொன்னேன் வெளியே கொட்ட
உம் சோறு ஒருவருக்குப் போது
மென்று. ஐயாவுக்கு இப்பொழுது
துதான் விளங்குது போலும்.
சிந்தனைக்குள் வலம் வருகிறீர்
கள் அதுதான்'

'இல்லை! இல்லை! அதைப்
பற்றிச் சிந்திக்கவில்லை. இது
பேசுவது யார்தான் என்று
யோசனை'

'நான் எவ்வளவினும் என்
ஜெயா? சொல்வது உண்மையா
றால் அதில் என்ன?'.

'அது நல்லது. சொல்வதில்
உண்மை..... உண்மை ஸ்திர
மாவது சொல்பவனின் உருவத்
தால் இல்லையா.....?'

'என்ஜெக் காண ஐயாவுக்கு
நாட்கணக்கில் உண்ணவராது
போகும். அது கொஞ்சத்தை
யும் தின்னமுடியாது போகும்.
எதார்த்தம் பேசுவதில் எனக்கு
ரோப்ப பீர்தி. ஐயா! பல தினங்கள்
பட்டினிகிடக்க யாருக்கும்
விருப்பமில்லை'

'ஏன் அப்பிடிச் சொல்கிறீர்'

'நான் அந்த அளவுக்கு
அவலட்சணன்'

'பரவாயில்லை. நான் விரு
பத்தில் ரூபத்தைப் பார்ப்பவன்'

'ஐயாவுக்கு நான் அசிங்கன்
போல் தெரிகிறது'

‘ஏன்?’

‘விருபத்தில் ரூபத்தைக் காண்பவர்களை இன்று நேற்ற ஸ்வ, பல ஆண்டுகளுக்கு மேலாக சந்தித்துள்ளேன். அவர்கள் என் ரூபத்தைப் பல கோணங்களிலும் மட்டுமல்ல தானங்களில் இருத்திக் கண்டுள்ளார்கள். அவர்கள் பல திசைகளில் அமர்ந்து அளந்தாலும் அதால் எனக்கு விளாந்த பயன் ஒன்று மேயில்லை. திடீரெனச் சந்தித்த இந்த ஜயா, என் விருபத்தில் ரூபத்தைத் கண்டதில் விளாந்த சாட்டமாட்டையான பயன்களும் அனுகவில்லை’

‘இந்த அளவுக்குக் கொடேர குடிகொடிகளாக நல்லாயில்லை’

‘ஜயாவின் வார்த்தைகள் சரியெனும் போது நான் சிரிக்க வேண்டும். அல்லது அழவேண்டும். குறுங்கிச் சிரிக்க ஒட்டுப் பும்பியில் பிராண்ஸ் இல்லை. அழத் தேவையில்லை. உன்மையைச் சொன்னால் கெட்ட மனுஷன் குடிகேடித்தனம். இல்லையேல் நல்ல பெயர் வாங்கவேண்டுமாயின் சுத்தப் புனுகைக் கொட்ட வேண்டும். அப்படித் தானே ஜயா’

‘இல்லை! இல்லை! பொய் யில் எவரும் பயன் கண்டதில்லை. புனுகைவுக்கு வரும் வாபங் சொற்பதோத் தேக்கந்தான்’

‘ரொம்ப நல்லது ஜயா. ரொம்ப நல்லது. தாங்கள் வெளியில் ஏறிந்தது ஒருவருக்குப் போதுமான சோறை னான் ஆரம்பத்தில் சொன்னேன் ஏன் ஜயா யோசிக்கவில்லை? பட்டினியில் பல நாட்கள் கிடந்த என் விழிகளில் சோற்றைக் கண்டதால்தானே அப்படிச் சொன்னேன். தொடர்ந்து மட்டும் அவதிப்பட வில்லை, ஒரு

தினம் வயிறு நிறைய ஆகாரம் கிடைக்கிறது. மற்றைய தினங்களில் உதடுகளை நன்றாக்குக் கொள்கிறேன். என் உடம்பில் எலும்புந் தோலுந்தான் மிச்சம். தாங்கள் ‘விருபத்தில் ரூபத்தைக் காணகிறேன்’ என்கிறீர்கள் ஜயாவின் நெஞ்சுகள் நான் எந்தச் சாயவில் விழுகிறேன் எனத் தெரியவில்லை. வெளியில் கொட்டும் சோற்றைக் காண எனக்குச் சிகிக்கவில்லை’

எது எவ்வாரூயினும் என்கண்ணில் படாதிருந்த காரணம் இதுவுல்ல.

‘பட்டி னியில் கிடந்து தேகம் சுருண்டு விட்டாலும் ஜயா சொல்வது எனக்கு விளங்குது. விருபத்தில் ரூபத்தைக் காணும் கதையும் விளங்குது. ஆண்டுக் கணக்கில் சதிர விருபத்தில் ரூபத்தைக் காணும் பேர்வழிகளில் செம்புச் சலவிக்கும் பிரயோசனமில்லை. அதால் கிடைப்பது வெறும் பிரசித்தந்தான். எனக்கொன்றுமில்லை.

கதைப்பவர்கள் எவரும் சரியான லீக்கத்தோடு கதைப்பதில்லை. சென்ற கால விபரங்களாலும் நிற்கால நிகழ்வுகளாலும் ஒன்றும் விளாந்ததில்லையப்பா. விளாயவும் மாட்டாது.

‘பெரியவரே! பெலவீன அழுத்தம் கோபத்தை வரவழைக்குது. பட்டினி பொறுமையைப் புரட்டிவிடுகிறது. கருணையில், மாணவ பக்தியில் புரிந்து சொல்லியவை, எழுதியவைகள் பிரமாணமில்லாத சத்திய உன்மைகள் எனினும் அவைகளை நான் கண்கூடாகக் கண்டதில்லை. ‘அதோ’ அவர்தானே இவர்! ஆ..... இந்தாரும் சோற்றுப் பருக்கைகள். ஒருசத நாணயம் வயிற்று நெருப்பைத் தீர்த்துக்

கொள்ள' என்றுதானே யாரும் பாடுபடுவர்.

'அது சிரிசலை உண்டாக்கும் கடை. கேட்டுப் படித்த அனுபவமேயன்றி எவரும் ஏட்டைப் புரட்டிக் காரியஞ்சு செய்யவில்லை. பொதுவில்லதான் பார்க்கிறோர்கள்.'

ஆ..... ஐயா, பொது எனும் பதத்தை மட்டும் ஞாபகப் படுத்தாதீர்கள். ஏறுமாறு கத் தொளிக்கும் அச் சொல்வேறு மொழியிலும் இல்லை. ஐயாவுக்குக் கொஞ்சம் கோபம் வருகுது போலும். விருப்பத்தில் ரூபத்தைக் காணும் ஐயாவர்கள் இப்படிக் கேந்தி கொள்ளக் கூடாது. தங்களுக்கு என்று பம் தென்படாதிருப்பதில் உண்மை இருக்கலாம். எனினும் பெரியவருடன் சர்ச்சிப்பதற்கு என்னால் முடியவில்லை. தாங்கள் வெளியே ஏறிந்தது ஒருவருக்குப் போதுமான சோறு.

'எனக்கு அப்படித் தெரியவில்லை'

தெரிந்தது போதும் ஒரு நினைப்பு என்னுள். என்றாலும் அவ்விதம் தெரிந்ததில்லை.

'என் நினைப்பை எப்படி அறிந்தீர்'

அது வல்ல பிரச்சினை. வெளியே கொட்டியதுதான் பிரச்சினை. இன்றைய பகல் மட்டும் கொல்லியில் கொட்டிய சொறு எவ்வளவிருக்கும்? வெளியே ஏறிந்தவற்றைச் சேர்த்துக் கணிக்கும்போது, உட்கொண்ட அளவைவிட அதிகம் இல்லையா?

உண்மைதான். அதற்காக மட்டும் எல்லாவற்றையும் அப்படிச் செய்யமுடியாது.

'முடியாமை ஏன்? ஐயாவின் இலையில், ஒரு சஸ்டு அரிசிக் சோறு, ஆட்டிறைச்சி கால்ருத்தல் அளவு இன்னும் பல மாமிசத்தின் பெரும்பகுதியை முடித்துவிட்டார்கள். சோற்றில் கொஞ்சத்தை தின்கிறீர்கள். ஒரு 'டோசு'க்குப் பின் அதிகம் உட்கொண்டார்கள். சோற்று முடிச்சை அவிழ்க்கும்போதே முழுவதையும் முடித்துவிடலாமெனக் கருதினீர்கள். 'ஷாஹு' பரிசுந்துண்ண ஒருவரும் இல்லையே எனும் வழிதெரியா நினைப்பும் ஐயாவுக்கு எழுந்தது. ஆனால், நீங்கள் செய்தது இதுதான், இயன்றவரை உட்கொண்டுவிட்டு மீதியை விசிவிட்டார்கள்'

'அவற்றைப் பைக்குள்ளா போடச் சொல்கிறீர்?'

'நான் ஏற்கனவே சொன்னேன் ஐயாவுக்குக் கோபம் வருகிறதென்று. வயிறு நிறைந்த வருக்கு இவ்வளவு சினம் வருவதெனில், வயிறு பதைப்பவனுக்குக் கோபம் வருவதைப் பற்றிச் சொல்லத் தேவையில்லை'

'எனக்குக் கோபம் வரவில்லை. உமது பரிபாலை புரியவில்லை'

புரிந்து கொள்வது மிகச்சலபம் ஐயா, நல்லது. தாங்கள் தினசரி 'பியர்' அருந்துவீர்களா.....?

'முடியாததாகவுமில்லை'

'உடியுமா என்றுதான் கேட்கிறேன்

'தினந்தினம் முடியாது'

'சரியாப் போச்சு. வேலையற்றவர்களுக்கு இயலும், என்றாலும், ஐயா போன்ற பெரியவர்களுக்கு முடியாது'

‘உன்மைதான்’

‘முடியாத்தனம் உன்மை
என்பது ஜயாவுக்கு விளங்கி
யதா?’

‘எனக்கு விளங்கிக் கொள்ள
வேண்டிய அவசியமில்லை’

‘அதில்தான் கள்ளத்தனம்.
ஜியா! நண்பர் கருடன் தவறானை
யில் பரிமாறிக் கொண்ட வார்த்
தைகள் ஞாபகமோ?’

‘சுகீத பரீதமிக்க நாடு,
எனும் வார்த்தைகள் மட்டும்
ஞாபகம் உண்டு’

‘ரொம்ப நல்லது. எல்லாம்
என் நினைவில் உண்டு. போதைக்
கடைக்குள் நுழையும்போது,
உச்சரிக்கும் பிரஸ்தாப வார்த்
தையை விளங்கிக்கொள்ள,
ஜியா போன்ற மனிதர்களுக்கு
தேவையில்லையேல் எம்
மைப் போன்ற பாவிக்குங்கு
எப்படிக் காலம் போகும்?’

‘சொல்லுக்குப் பின் செய்
கையென்றால் நாங்கள் வாழ
வேண்டிய தலம் கடவுள் உலகந்
தான்’

‘இல்லை ஜியா, அறிந்துண
ராத கடவுள் உலகத்தைவிட
நாங்கள் அனுபவிக்கும் மனித
பூமி எங்களுக்குச் சிறந்தது’

‘இதுதான் மனித உலகம்.
கொஞ்சப் பேர்கள் உண்டு
சுகிக்கிறூர்கள் இதைவிடச் சுதியா
கவாழ டோலையும் போட்டுக் கொள்கிறூர்கள். இன்னும்
கொஞ்சம் பேர்வழிகள் இழக்க
வேண்டிய அத்தனையும் இழந்து
துவண்டு கிடக்கின்றார்கள்.
மனித உலகம் சிறந்த தன்கிறீர்கள்.
இதுதான் மனித உலகம்’

‘என்னை நக்கல் பண்ணுதீர்
கள் ஜியா! என்குரல் தெளிவா
கவுமில்லை. நேர் நிமிர்ந்து பேசப்

பலமும் இல்லை. நான் சொல்வது
அதிவல்ல. தின்ன இருப்போ
ருக்கு உண்ண முடியாது. அத
ஞே, போதாக் குறைக்குப்
‘போட்டுக்’ கொள்கிறூர்கள்.
அப்பொழுதுதான் தொப்புள்
விரிய உண்ணமுடியும். எமக்கு
உண்ணக் கிடைத்தால் போதும்.
நீங்கள் வெளியில் கொட்டிய
சொற் பழும் கிடைத்தால்
எனக்கது ராஜ போஜனந்தான்’

திமூரேன வந்தவரை எப்படி உண்ண அழைப்பேன்?

‘ஜியா! கண்களை நன்றாகத்
திறந்துபாருக்கள். நான் எல்லா
இடங்களிலும் நிற்பதை கண்டிருப்பீர்கள். இந்தத் தவறைத்
தாங்கள் ஏன் அறியவில்லை?’

‘தைக்கும் இம் மனிதன்
விசித்திருப் பிறவியோ?’

உன்மையிலே இல்லை. நீங்கள் நினைக்கும் விசித்திரும் என்னிடமில்லை. தின்ந்தோறும்
எல்லா இடங்களிலும் எல்லா நீரங்களிலும் இருக்கும் என்னையாருக்கும் தெண்படுவதில்லை
யென்பதுதான் விசித்திரும். கண்களில் நான் பட்டாலும் ஒருவருக்குப் போதிய உணவை
வெளியில் கொட்டமாட்டார்கள். உண்மைத் தெளிவைப்
பெற முயற்சி செய்யாமையால் சாயந் தரம் தவறணைக்குள்
துழைந்து பணத்தைப் புகையாகத் தள்ளி. அரட்டைக் கச்சேரியை
நடத்தி, உண்பதிலும் விரையப்படுத்தி குடிவெறியில்
புதிய ரசனைத் தர்பாரை நடத்துகிறூர்கள். கைஞ் வேறாட்டல்
களில் சொர்க்க சுகத்தைப் பெறுகின்றார்கள். மாறிய ரசனையின் வழிமறைய அவர்கள்
ஜீவியத்தில் எந்தச் சுவையுமில்லாமல் போகும் ஜியா, தாங்கள் தவறணைக்குச் செல்லும்
வழியிலும், எச்சில் கொடும்

மதிப்பீடு

*
 மண்ணை வளப்படுத்தி
 மரம் வளர உரமிட்டு
 வின்னைத் தொடுமளவும்
 விளைவித்தேன்; விளைந்தவை
 கள்
 அன்னி யள்ளிச் சந்தையிலே
 ஆன் உயரம் குவித்துவிட்டேன்

இத்தனையும் விளைவித்த
 இறுமாப்பில் நின்றிருந்தேன்
 வந்தவர்கள் பார்த்து
 வாழ்த்திவிட்டுச்சென்றார்கள்
 இந்தக் குவியலை நான்
 ஏற்றபடி வளர்த்தமைக்கு
 வந்தவர்கள் பார்த்து
 வாழ்த்திவிட்டுசென்றார்கள்:
 ஆனாலும்,
 சாமான் சிறந்ததுவா? என்

றுசொல்
 எவராலும் முடியவில்லை
 ருசித்துத் தெரிந்தவர்கள்
 ருசிபோதம் மறிந்தவர்கள்
 எடுத்து ருசித்துவிடும்
 எல்லோர் மனதிலைகள்
 பலது மறிந்தவொரு
 படைப்புணரும் கூட்டத்தார்
 தராசைப் பிடித்தினது
 தழைக்குவியல் நிறுத்தவர்
 கள்

நிறுத்தளவு கண்டுவிலை
 நிர்ணயமும் செய்தவர்கள்
 நிறுப்பில் நிர்ணயத்தில்
 நிகழ்கின்ற சிறு பிழைகள்
 இவர்கள் மதிப்பீட்டில்
 ஏற்படுந்தான் என்றாலும்
 நிறுத்து மதிப்பதிலே
 நெடும்பயிற்சி கொண்டவர்

கள்
 இவர்கள் எதுவும் விளைவிக்
 காவிட்டாலும்
 விளைவித்த கூட்டம் விலை
 மதிக்க மாட்டாதே:

ஏ. இக்பாஸ்

தலத்திலும், சின ஹோட்ட
 லுக்குப் போகும் பாதையிலும்,
 இல்தோப்பிலும் நான். எங்கும்
 நான். இது ஜையாவுக்குத்
 தொல்லை. சொற்ப சேற்றை
 ஏற்றத்திற்குப் பின், தின்று
 தீர்க்க இயலாத சோற்றுப்
 பொதியைக் கொண்டந்து சிறி
 தை உண்டு. அதி சு அளவை
 வீசுப்போது பார்க்கச் சகிக்க
 வில்லை; நான் பேசினேன். என்
 பேச்சு ஐயாவின் சினத்தைக்
 கிளறிவிட்டது போலும்.

‘இப்போதாவது நீர் யாரோ
 னச் சொல்லும். உமது பிரசங்
 கித்தனாத்தைப் பொறுமையுடன்
 கேட்டிருந்தேன்’

‘என்னைத் தெரிந்து கொள்
 வதில் ஐயாவுக்குப் பயனில்லை’

‘பயன், பயனற்ற விளைவு
 எல்லாம் என்னளவில் உண்டு.
 கண்ணில் தெரிபட வெளியே
 வாரும்’

‘தென்படும் புதுமை என்
 னுள் இல்லை. கண்களைத் திறந்து
 பாருங்கள். போதாக்குறைக்கு
 ஒரு ‘பி யர்’ போத்தலையும்
 பேபாட்டு, சிகரெட்டுக்களை
 ஊதித்தள்ள அரை நித்திரை
 யில் இருப்பது உண்மைதான்.
 பரவாயில்லை. சந்று வருத்தியா
 வது கண்களைத் திறந்து பாருங்
 கள் அப்பொழுது என்னை நன்றாக
 கூக்க புரீந்து கொள்ளீர்கள்.
 எவ்வளவுதான் விழிகளை உருட்டி
 நோக்கினாலும், அலாதியான
 புதுமை ஒன்றும் என் னுள்
 தோன்றுது’

‘ஆனால், நீர் யாரென்று
 சொல்லும்?’

‘முடியவில்லை’
 ‘முடியாத்தனம் வலுவா
 னதோ?’

‘பெரியவரே! இயலாத்
 தனம் உறுதியாகும் போது ஆட்ட
 சிக் கதிரைகளையும் புரட்டிவிட
 முடியும்.’

உபாலியும் உடைகின்ற பாலங்களும்

சி. சுதந்திரராசா

ஹங்கவை பிரதம பஸ்
தரிப்பிலிருந்து பா யார் தூரம்
கடந்தோடி நெடுந் தூர பஸ்
ன்று நிற்பதுபோலவே முறப்
பட்டுக்கொண்டிருந்தது. சுருட்
டித் திரட்டிக் கட்டியிருந்த இள
நீலக் கோடிட்ட கருமஞ்சள்
சாரம். அழுகு நிறம்படர்ந்து
கொலர் வெடித் த சேர்ட்,
வாராத கிராப்பு. வெற்றுக்
கால்கள். கையில் பழைய சிலு
மினவினால் சுருளாகிய வெருரு
சாரம். இத்தியாதிகஞ்சனும்
இன்றேயொன்று மின் வே கத்
திலே நெடுந்தூர பஸ்ஸினைப்
பற்றிக்கொண்டிருக்கின்றது. அது
உபாவி. இரத்தினபுரி-கொழும்பு
- றாட் நம்பர் முன்று - கடுகதி
யதில் ஹங்கவையின் பிரதி
நிதி இவன் ஒருத்தனே. கொ
ண்டக்டர் ஒன்றுமே பேசாமல்
மெசினைப்போல மெசினை உழற்றி
சில்லறைகளை வாங்கி ரிக்கற்
றைக் கொடுத்தான். உள்ளே
றும் புட்போட்டிலிருந்து வெளி
யோடி ஊடாக வெளியிறங்கும்
புட்போட் வரை பிரசைகள் பிர

சன்னமாகி நசிந்து பயணப்பட்டனர்.

தேசிய லொத்தர், அன்னு
சிக் கீற்று இரண்டிலும் எந்தத்
தொழில் இலாபகரமானது -
கலபமானது-முன்னேற்றமானது
என்பதை இவன் முனை யடங்கிலும் துருவதல் ஆராசிசிகள்.
மீளாய்யு. மூலதனம் இவனுக்கு
இவனுடைய கைகள். கொழும்பு மாநகரம் இவனுக்கு கதிர்காம மூடுபெட்டி.

சிலேவ் ஜென்டில் ஒல்ட்பெரி
ஒழுங்கை முடுக்கு. இரண்டு
நாட்களுள் அவனுக்கு எல்லாம்
வாய்ப்பாடு. புறக்கோட்டைக்கு
வந்த விசிலேயே நடைபாதை
யில் அன்னுசிப்பழும் விற்றுக்
கொண்டவளேடு. வாய்விட்டுத்
தொழிலில் பங்காளனுகி அவனுடைய குச்ச வீட்டிலும் பங்காளனுகிக்கொண்டான். ஆனால்
உழைப்பதில் - இலாபத்தில் இவனுக்கு எந்தவிதமான பங்கீடும்
கிடைக்கவேயில்லை, முப்பது நாற்பது அன்னுசியின் துண்டங்கள்

தலைக்கேற, வெயிலில் பொரிந்து, கடையில்களைத்துஇவன் திரட்டிய கை முதலாமவன் துடைத்தெடுத் தான். பாணின் கருகிய கரை யோரத் துண்டகங்கள், சீனியில் லாச் சாயத்தில், தொடர்ந்தும் உயிர் இயங்கி உழைப்பதில், இவனுக்கு சர்வ, கதந்திரபூர்வ உரிமை இருந்தது.

ஜிந்தாவது நாளே உதறித் தள்ளிவிட்டு கறன் நிறைத்து ஒழுகிய பைப்புத் தண்ணீரால் வயிற்றை இட்டு நிரப்பிக்கொண்டான்.

ஆல்லீபென்டல் ரோட்டு முகப்பில் நின்றிருந்த கரத்தை இவனுக்குப் புது எண்ணத்தை பூபாளாகமாக்கி ஜாலம் காட்டி மயக்கியது. கரத்தை உடையை மாளன் ஸொக்குவியனவோடு மெல்ல இவன் பேச்கக்கொடுத்து ஆப்பிழுத்துப் பார்த்தான். சொந்தக்காரனுக்கு கரத்தை யில் மூட்டை தள்ளினாலும் தள்ளாவிட்டாலும் வாடகை ரூபாய்களை தினந் தவறுமல் மாலையாகி யதும் தள்ளிடல் வேண்டுமாம். கள்ளு நெடில் சின்ன வண்டில் இவனுக்கு இப்படியும் வண்டி ஸோடி உழைக்க ஆசை பிறந்தது. டிப்போளிற்றுச்சு இவன் பொக்கற்றே குன்யமாய் நின்றது. கிளறும் வயிற்றுப் பசி யோடு குந்தியிருந்து மூழங்காலில் மூழங்கையைப் பொருத்தி பல்லிடுக்கில் விரல் குத்தி இவன் யோசிக்கலானான்,

நாலாவது நாள் பதினேழு ரை ரூபாவிற்கு அன்னுசி விற்று குரியபகவாளின் கருணையில்லாத வெயிலிடை வதங்கி நாவரண்டு இவனால் ஈட்டப்பட்ட உபரி - வருமானம் இவனுக்காகத் தரப்

படாத போது - இவனால் குதுவாதுடன் சில சிலவறைகளையே னும் ஒழுத்து மறைத்துக் குறைத்துக் கொடுத்திடத் தெரியாத அப்பாவித் தனம் மேவிட பொறுமை மீறக் கேட்டான்:

“மெச்சர சல்லி கெனுவா. மட்ட டிக்கக் ஹார் கெவண்ட..”

“பளயங்கோ க ர தெ ற தென்நத்துவ..”

“ஓயாகே வடபிலிவலன் மொக்குத்த நீதியக் - அதகஸ்கந்ஹா..”

“நீதி கத்தாவ கியண்டபா. ஸோக்கே மினிச ஜீவத்வன்னே சல்லிட்ட வி த த ர ா ய. ஏக்க உம்ப பிளிக்கன்..”

சல்லாப, ஓய்யார, நடையிட்டு இவன் முன்னாலே ஓடிக் கொண்டிருந்த மாடுகளின் கழுத்தை அழுத்திய வண்டில் கிடைக்குத்தாகப் பழைய சினிமாப்பட பன்னர் அதன் ஜால வர்ணங்கள் நிறங் குன்றியிருந்தன. சதைப்பிடிப்பான் உடல் கட்டோடு நின்றிருந்த அந்தநடிகையின் வாளிப்பான் இடையில் தெரிகின்ற தொப்பும் ஒரும் வாட்டசாட்டமான நடிகன்முகம் பதித்து முத்தம் பதிய அனைத்திருந்தான். நடிகையின் முக மூல்லாம் விரசவெறி. இதுகள் அந்த மாடுகள், ஸோக்குவியனே எல்லாரும் அன்னுசி வியாபாரி சொன்னது மாதிரி மூர்ச் ச விடுவதும் முத்திரம் பெய் வதும் காசக்காமோ? உபாவியினால் அகிங்க உண்மைகள் ஜீரணிக்க முடியவில்லை!

தாயாரின் கனவுகள் அனைத்திற்கும், முஸ்மந்திரக் கோல

உலகச் சந்தையில் என்னை॥ யில்லையாம்
உடனே, கண்ண முடிக் கொண்டு
உச்சக் கட்டணம் போட்டனர் பஸ்களில்
என்ன செய்வது? நடக்கத் தொடங்கினேன்...
என்ன முந்திப் பறந்தன கார்கள்
பெரிசும் சிறிசுமாய் ஆயிர மிருக்கும்
ஒவ்வொன் றினிலும் ஒவ்வொரு ‘பெரியவர்’
இந்த எண்ணையைப் பறித்து ஊற்றினால்
பஸ்கள் என்ன ஒட்வா மறுக்கும்?

மிட்ட வார்த்தைகள் - “உம்
பட்ட ஹோந்தெ ரக்ஷாவ
ஹோயா கண்ட புனுவங் நம்!
‘அப்படியென்றால் விவசாயகளத்
தில் இவன் வியர்வைகொட்டி
உழைப்பாது ‘ஹோந்தேவா’
இல்லையா? இவனுள் இவன் ஒரு
கேள்வி? அந்தத் தாயாரின்
வார்த்தைகள் எல்லையில்லாத
தடவைகள் உச்சிக்கப் பட்டு
இவனுல் சுகிக்க முடியாத வரை
யில் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்ட
பின்னரே இவன் கொழுப்பு
நோக்கி உந்தப்பட்டிருந்தான்.
அது வரை - அவன் அயலான்
சாஞ்சிநோனுவின் தாட்சண்யத்
தால் நீரும் சோறும் விரவிய
களத்தில் ஏருமையோட்டி உழு
திருந்தான். கண் பிடின்கி
ஞன். குடு மிதி ததான்.
செம்புச் சல்லியும் அதனால்
இவனுக்கு இவனுடைய தாயை
வாழ் விக் கத தரப்படவில்லை.
சாஞ்சிநோனுவோ ரன்தெனியா
விடமிருந்து வெறும் குத்தகைக்
கே களத்தைப் பெற்றிருந்தான்.
அவனுக்கு ஆண் துணை யாரு
மில்லை. சுவறுதல் முழுமையாக
ரன்தெனியாவுக்கே.

கோடைகள் வரும். மாரிகள்
போகும். எதுவரினும் ரன்
தெனியா களத்துமேட்டுப்பக்கம்
மட்டும் வருவதில்லை. ஆனால்
நெல்லுமணிகள் எல்லாமே அவ
ஞுக்கே போகும். ரன்தெனியா,
அன்னுசி வியாபாரி, லொக்குவி
யனே எல்லோரையும் ஒவ்வொன்
ஒசு இரைமீட்டு அளவிட்டான்,
ஓரிருள் நானின் அனுபவம்
இவனை அக்கினியில் புடமிட்டது.
இப்போதுதான் ரன்தெனியா
வின் கபடமும் தாற்பரியங்களும்
சுரண்டுகிற கலையும் இவனுக்குப்
பிடிபட்டது. இவனுள்ளே குடு
பட்ட புலி. மகாத்தான் சாத
ஸைக்கான் வெறி. ரிக்கற்றின்
நியே ஹங்கெலை திரும் பிட
எண்ணி எழுந்து கொண்டான்.

என்றுமில்லாத வச்சிர உக்
கிரமாய் நெஞ்செல்லாம் நெரு
ப்பு, இவனின் நெருப்பான
உணர்வுகளுக்கு தக்கதோர் உரு
வம் கொடுப்பதுபோல் மாற்றுச்
சாரச் சுருளிடை ரன்தெனியா
வையே உலையிடும் உபகரணம்-
அது - ஆயுதங்கொண்டு அடக்கி
யொடுக்கின்ற வர்க்கம் வேறே
வீழ்வதற்காகிய பிரதி - உபகர
ணம்.

குழந்தையின் தாது வழிபாடு

சிங்கள மூலம்: மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்கா
தமிழாக்கம்: தம்பிளூயா தேவதாஸ்

மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்கா

புனித தாதுவைப் பார்க்க
எல்லாம் போகிறார்கள். நாங்க
மட்டும் போகாமல் இருந்தா
எப்படி?

‘எல்லாரும் போகிறார்களா?
எல்லாருமென்டா ஆரு?’

‘அங்காலுப்பக்கம் இஞ்சா
லுப்பக்கத்து எல்லாரும் போகி
ரார்கள் அடுத்த வளவு எல்லா
வும் போயிற்று வந்திருக்கிறார்கள்,

‘அப்படி எண்டா நீ போறது
அடுத்தவை போகினம் எண்ட
தனிலதான். உனது விருப்பத்
திற்காக அல்ல’ என்று சொல்
விக்கொண்டே நான் மண்ணோட்
டியைத் தூரத்தில் வைத் து
விட்டு எனது மனைவியின் முத்த
தையும் அதன் பின் அவளாறு
கையில் தொங்கிக் கொண்டு
ருக்கும் எனது சிறிய மகன்
சஷாவையும் பார்த்தேன்.

‘நானும் போகிறேன்’ என்று
கூறினால் ஈஷா.

‘ஓ ஹோ! ஈஷாவும் போ
ருயா? ஈஷா போறது புனித
தாதுவைப் பார்க்கவா, வணக்கவா.’

‘பார்க்க’

நான் ஈஷாவிடம் கேட்ட
கேள்வி தணக்குக் கூறிய நக்கல்
சொல் என்றே ஈஷாவின் தாய்
என்னினால்.

‘பார்க்க எண்டாப் பார்க்க
வா போறது? வணங்கத்தான்:
அதை எப்படிச் சொன்னாலும்
என்ன?’

‘வேணுமென்டாப் போ.
சஷாவையும் கூட்டிக் கொண்டு’

‘ஏன் நீங்கள் வரவில்லையா’

‘எனக்கு ஏலாது, எனக்கு வேலையிருக்கு, சில நாட்களாக ஒரே இத்திலிருந்தே வேலை செய்தே தன் இன்று நான் உடம்பு சோருமட்டும் தோட்டத்தில் வேலை செய்யப் போதி ரேன். நாலு பாத்திகள் வெட்டி மரக்கறி விதைகள் நாட்டிய பின்பே வேவையை நிறுத்துவேன்’

‘ஒரே இடத்திலிருந்து வேலை செய்ததினால்தானே கொழும் பிற்கு வரும்படி கூப்பிட்டேன். போட்டு வந்ததும் உடம்பு சோர்வடையும் தானே?’

‘ஐயோ! எனக்கு ஏலாது, பஸ்களில் நெருங்கிக் கொண்டு போயிற்றுவந்து இலைகளுளித்த நில்தான் குளிக்க வேண்டும்’

‘என் பஸ்களில் நெருங்க வேண்டும்? ஆரியபாலாவின் காரை அல்லவா கேட்க இருக்கிறேன்’

‘மற்றவர்களின் காரைக் கேட்பதென்றால் எனக்கு முடியாது’

‘நாம் கேட்பது மற்றவர்களிடமில்லையே! அன்னிடம் தானே?’

‘அன்னன் என்டாலும்...’

‘நான் போய்க் காரைக் கேட்டுவாறன். நீங்க வெளிக் கிடுங்கு’

‘தொட்டங்கிய வேலையை நிறுத்திவிட்டுப் போவதென்றால் என்னால் முடியாது. காரில் போனாலும் அங்கு வரிசையில் கிடந்து வெய்யிலில் காய வேணும்’

‘போகாத பயணத்துக்கு என் பாதை கேட்கிறீங்க?’

‘போ போ, ஈழாவுடன் போயிற்று வா. நான் வீட்டைப் பார்த்துக் கொள்கிறேன்’

‘இப்பதான் வீட்டைப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கப் போருராம். நீங்க இல்லாட்டி யும் வீட்டைப் பார்த்துக் கொள் ஆக்கன் இருக்கினம்’

‘நான் நல்லாக் களைத்துப் போய்ருக்கிறேன். ஒஹா, மறந்துவிட்டேனே! அர்ணேவில் எங்களிடம் வாங்கிய கடன் காசைத் திருப்பித் தர இன்று பின்னேரம்தான் வருவதாகச் சொன்னுன்’

‘இன்னும் கொஞ்ச நேரம் போனு இன்னும் எத்தனையோ உங்களுக்கு ஞாபகம் வரும். அர்ணேவில் வந்தானென்றால் போயிற்று நாளைக்கு வருவான் தானே?’

‘நான் மறந்து சென்றுவிட்டேன் என்று கூறுவது சரியில்லை. இங்கைக்குக் கிராமசபைக் கூட்டம் ஒன்று கூட இருக்கிறது’

‘போக விருப்பமில்லையென்றால், போகமுடியாது என்று சொல்லுவதுதானே. அதுக் கேன் சுற்றி வளைக்கிறீங்க?’

‘போகமுடியாது என்று இல்லை. எனக்கு வேலை இருக்கு. அதை நேரத்தோடு சொல்ல மறந்துவிட்டேன்’

‘முடியாது என்றால் வீட்டிலேயே இருங்க. நாங்க போகி கிடேம்’ என சொல்லிக்கொண்டே மனைவி வீட்டுக் கதவை நோக்கிச் சென்றாள்.

‘நல்லது நல்லது’ நானும் போகிறேன் என்று சொல்லிக் கொண்டே ஈழா தாயின் பின்னே ஓடினான்.

‘நல்லது நல்லது’

‘என் மனைவி ஈழாவை வீட்டில் வீட்டுவிட்டுச் சென்ற என்றால் அவன் அழத்தெடாடுகிவிடுவாள். அழதானென்றால்

அவன் என்னிடம் அடியும் வாங்க நேரிடும்.

காரைக் கேட்பதற்காகச் சென்ற மனைவி ஆரியாலா கூறியதைக் கேட்டு மேலும் கோபம் அடைந்தான்.

'யாத்திரை போவதென்றுல் நடந்தல்லவா போகவேணும். பக்தைகள் யாத்திரை போவதென்றால் நான் காரை விடமாட்டேன் ஆரியால சிரித் துக்கொண்டே கூறினேன்.

யாத்திரைக்கென்றாலும் வேறு எதுக்கென்றாலும் கொழும்புக்கு நடந்து போகமுடியாது

'நடந்து போக முடியாத இடங்களுக்கு யாத்திரைபோகத் தேவையில்லையே!

'இதுதான் இப்ப ஆம்புனையள் சொல்லுகிற வேதம்' என்று கூறினால் என் மனைவி.

'மற்றவர்களின் காரில் யாத்திரை போவதென்றால் ஆருக்குத்தான் முடியாது. மற்ற வர்களின் காரில் போவதென்றால் எல்லாருமே யாத்திரை போவார்கள்'

கோபமடைந்த என் மனைவி கதிரையிலிருந்து எழுந்து ஈஷா வையும் இழுத்தவாறு நடக்க முற்பட்டான்.

'காரைக் கொண்டுபோங்க, நான் பகிடிக்குத்தான் அப்படிச் சொன்னேன்' என்று கூறிக் கொண்டே ஆரியால ஈஷா வின் கையைப் பற்றிக் கொண்டான். ஈஷாவையும் விட்டு விட்டு தாம் நடக்க ஆரம்பித்தான். ஆரியாலவின் மனைவியுடிச் சென்று எனது மனைவியை தடுத்து நிறுத்தினான்.

'அவர் பகிடிக்குத்தானே சொன்னவர். கோவப்படுகிறீங்களே அக்கா'

'நாங்க பஸ்லிஸ் போக இருக்கிறோம்'

'கார் இருக்கும்போது பஸ்லிஸ் ஏன் போகப்போற்றிங்க?'

'பக்தைகள் இவ்வளவு கெதியாகக் கோவப்படுவது நல்லதா' என்று சொல்லிக் கொண்டே அவர்கள் இருவரும் நின்ற இடத்திற்குச் சென்றுன் ஆரியபால'

'றைவர் காரை வெளியே எடு'

'போக முடியாத இடமெண்டாலும் நான் இன்டைக்குப் போவது நடந்துதான்' இவ்வாறு சொல்லிக் கொண்டே என் மனைவி காரில் ஏறிக் கொண்டாள்.

நான் இனிச் சொல்லப் போகின்ற கதைகள் எல்லாம் ஈஷாவிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டவைகளே.

சுஷாவும் அவளது தாயும் நூதனசாலையைப் பார்ப்பதற்கு முன்னதாக, காரிலிருந்து இறங்கி பெராஹெரவிற்குள் நுழைந்து கொண்டார்கள். ஊர்களும் போகும் பார்த்தையின் இறுதிப் பகுதியிலுள்ள சந்தியில் பிரிந்து கிடக்கும் இருவீதிகளாலும். தடையேதுமின்றி கார்கள் வரிசையாக ஒடிக்கொண்டிருக்கின்றன. கார்களிற் செல்லுகின்றவர்கள் புனிதாதாலுமைப் பார்க்கப் போகாதது என்? கொழும்பிலிருக்கின்ற பொழுது ஆண்களும் பெண்களும் தவறுது புனித தாதுவைப் பார்க்க வருவார்கள் என்ற எண்ணத்திலேயே ஈஷாவின் தாய் வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டாள். பெராஹெரவில் நின்ற வர்களும் அதில் தவறுது கலந்து கொண்டவர்களும், தொடர்ந்து வெளியூர் மக்களே. ஈஷாவின்

கண்கள் இரண்டும், தொடர்ந்து ஒழிக்கொண்டிருக்கின்றன. கார்களின் திசையை அடுத்துள்ள கடலீ, சர்பத், சொக்கள்ட, குளிர்பானங்கள் விற்கின்றவர் களின் பக்கம் நோக்கிக் கொண்டிருந்தன.

அடிமேல் அடிவைத்து நடந்து கொண்டிருக்கும் ஜனங்களை சிறிது நூரத்திலிருந்து பார்க்கும்பொழுது ஒரே இடத்திலிருக்கும் மெழுகுச் சிலைகள் போன்று தெரியும். பெராவேறா படிப்படியாக நூதனசாலையை நெருங்க நெருங்க சஷாவின் மகிழ்ச்சியும் அதிகமாகியது. நூதனசாலையின் முன்புறத்தில் கல்லாசனத்திலிருக்கின்ற உலோகச் சிலையைக் கண்ட ஈஷா ஏந்தோஷமணைந்தாள். அச்சிலையி லும் பார்க்க அழகான பொருட்களைப் பார்க்கும் ஆசையுண்டு; மூன்று மணித்தியாவங்கள் நூதனசாலையைப் பார்த்துக் கழித்து இன் ஈஷாவும் தாயும் புனித தாதுப் பேழை இருக்கும் மண்டபத்திற்குள் சென்றார்கள். பேழையையும் மண்டபத்தையும் பார்த்து சிறிது மகிழ்ந்த ஈஷா மிகுந்த உற்சாகத்துடன் சுற்றும் முற்றும் பார்த்தாள். ஈஷாவின் தாய் சாது, சாது என்ற வாறு பேழையின் முன் நின்று கொண்டாள்.

‘அப்படியே போன்க போங்க’

‘மற்றவர்கள் நெருக்குகிறார்கள். எவருமே நிற்காதீர்கள்’ ஒரே முறையில் பலர் இவ்வாறு கூறியதைக் கேட்ட ஈஷாவின் தாய் இருக்கொண்டும் கூப்பிய வாறு நடந்தாள். சுற்றும் முற்றும் பார்த்த ஈஷா விருப்பம் நிறைவேற்றப் படாதவளாக

வாடிய முகத்தையுடையவள் போல் நடந்து சென்றார்கள்.

‘அம்மா! புனித தாது எங்கே?’ என்று கேட்டுக் கொண்டே ஈஷா தாயின் கையில் தொங்கினார்.

‘நாம் இப்போ அங்கே பார்த்தோமே’

‘அந்த ஆசனம்; கடுபோல அதிலா?’

‘இல்லை; அந்தத் தாது மண்டபத்தில்’

‘அந்தப் பேழை போல அதா?’

‘இல்லை ஈஷா, அதில்லை. அதற்குள்ளே சிறிதாக எழுந்த ருளியிருந்ததை ஈஷா காணவில்லையா’

�ஷா எந்தவிதப் பதிலும் சொல்லவில்லை.

‘அங்கு நான் கும்பிட்டேனே நான் கும்பிட்டது தாதுவைத் தானே; ஏன் ஈஷாவும் கும்பிட்டாய்தானே’

‘ஓ.....ம்’ ஈஷா கஷ்டப் பட்டுப் பதிலளித்தாள்.

‘ஐயோ! அழகாக வே இல்லை’ அடுத்தபடியாக ஈஷா இவ்வாறு கூறினார்.

�ஷா மண்டபத்தை மட்டுமே வணங்கியிருக்கிறார்கள். அங்குள்ள எல்லாப் பொருட்களிலும் அவளுக்கு மிக அழகாகத் தோன்றியது அந்த மண்டபம்

மட்டுமே. தாயும் மன்டபத்தைத்தான் வணங்கியிருப்பாள் என்றே சஷா என்னினேன். அதனுலேயே அவனும் மன்டபத்தை வணங்கினான். அழகான பொருட்களை உடலாலும் உள்ளத்தாலும் வணங்குபவர்கள் சிறுவர்கள். உள்ளத்தால் மட்டும் வணங்குபவர்கள் கலைஞர்கள். பணத்தைச் சம்பாதிக்கவும். செலவழிக்கவும், பாதுகாக்கவும் பழகிய 'வாழ்க்கை' என்னும் கடன்காரர்களைகளைப் படையும் வயது வந்தவர்களான தனது தாயும் தந்தையும் அழகுப்பொருட்களைத் தவிர்த்து இவ்வகை இன்பத்திற்கோ மறுவுலக இன்பத்திற்கோ வழிகாட்டும் பொருட்களுக்கு மட்டுமே வணக்கம் செலுத்தப் பழகியிருக்கிறார்கள் என்பதை அறியும் தன்மையில்லாதவர் சஷா.

'புனித தாது அழகில்லையா'

தாய் இவ்வாறு கேட்டது சஷாவிடமிருந்து பதிலை எதிர்பார்த்தல்ல. நாதன் சாலையிலிருந்து வெளியே வந்தபொழுதே சஷாவின் தாய்புனித தாதுவை மறந்துவிட்டாள். சஷா கூறிய எல்லாவற்றையும் மறந்துவிட்டாள். அவள் சஷாவுடன் மிகவேகமாகச் சென்று மோட்டார் வண்டியில் ஏறிக் கொண்டாள்.

அவர்கள் வண்டியிலிருந்து இறங்கி விட்டிற்குள் நுழைந்ததுமே நான் சஷாவிடம் இவ்வாறு கேட்டேன்.

'சஷா, புனிததாதுவைப் பார்த்தாயா? புனிததாது எதைப் போன்றது?'*

'ஐயோ! அழகாகவே இல்லை: சம்மா போயிற்று வந்ததுதான் மிச்சம்'

சஷாவின் பதிலைக் கேட்டதும், நான் பெலமாகச் சிரித்து விட்டேன். சஷாவின் தாயும் சிரித்தாள். புனித தாதுவைப் பார்க்கப் போறேன் என்று தாய் கூறியதும் நானும் போகிறேன் என்று சஷா மகிழ்ச்சியடன் கூறியதற்குக் காரணம் என்ன? உயிருள்ள பொருட்களைக் காணும் ஆர்வத்துடனு? புத்த பெருமான், பிக்குப் பெருமக்கள், நாகசேன பிக்கு அமர்கள் போன்ற சொற்களைக் கேட்டதும் எமது உள்ளத்தில் உயிருடன் கூடிய உத்தமர்களின் உருவங்களே தோன்றும். புனிததாது என்று கேட்டதும் சஷா உயிருள்ள உத்தமரைப் பார்க்கவா என்னினேன்? நான் சஷாவின் உள்ளத்தைத் தூரு விப்பார்க்க என்னினேன்.

'சஷா எதைப்பார்க்கப் போன்று?

சஷா பதில் ஏதும் சொல்லவில்லை.

'பிக்கு ஒருவரைப் போல் எல்லோரையும் பார்க்கவா?'

'இல்லை'

'தங்க வீடு போன்ற ஒன்றைக் காணவா?'

'இல்லை'

'அப்படியென்றால்?'

'அதிகம் அழகானவற்றைப் பார்க்க'

'எதைப் போன்ற அழகானவற்றைப் பார்க்க'

'கொழும்பில் விசாக் பண்டிகை தினத்தைப் போன்ற அழகைப் பார்க்க.' *

சமுத்து இலக்கியத்தின் பொது, தனித்துவப் பிரச்சினைகள்

— பிரேமஜி

“முப்பது கோடி முகமுடையாள்
எனில் உயிர் மொய்ம்புற ஒந்றுடையாள்”

“செப்பு மொழி பதினெட்டுடையாள்
எனில் சிந்தனை ஒந்றுடையாள்”

இவ்வாறுதான் இந்தியத்தின் பாவலனை மகாகவி பாரதி பாரத ஒருமைப் பாட்டை தன் தேசபக்த உள்ளத்தில் உருவகப்படுத்தினான்.

‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வீர்’ என்ற தமிழ் மரபின் சர்வதேசிய பாரம்பர்யத்தில் வந்த தமிழ்க் கவிஞருள் தன்நாட்டின் தகர்க்கப்பட முடியாத ஒருமைப்பாட்டு உணர்வுக்குத் தன்னேவில்லா இலக்கிய வடிவத்தை அளித்து தன் இனத்திற்கும், தன் தாய்நாட்டுக்கும் இடையிலான பிரிக்கப்பட முடியாத ஒருமைப்பாட்டை வலியுறுத்துகிறான்.

மகாகவி பாரதி கண்ட இந்ததேசிய ஒருமைப்பாடுதான் தமிழ் இலக்கியத்தின் ஜனநாயகப் பாரம்பரியத்தில் வருகின்ற அளைத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின்தும் பொதுப் பண்பும், பொதுப் பிதுரார்ஜிதமுமாகும்.

இந்த மரபிற்கு விசுவாசமாக இருக்கும் ஈழத்து தமிழ் எழுத்தாளர்கள் தம் தாய்த் திருநாடான் ஈழமணி நாட்டின் ஒந்றுமைக்காகவும் பிரிக்கப்பட-

முடியாத ஒருமைப்பாட்டிற்காகவும் பற்றறுதியுடனும் இலட்சியப் பிடிப்புடனும் போராட்டுள்ளனர்.

இதனால்தான் தமது இலக்கியத்தின் முன்னாலுள்ள தனித்துவப் பிரச்சினைகள் குறித்து கின்திக்கும் போதோ அல்லது பிரஸ்தாபிக்கும் போதோ எல்லாம் ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் ஈழத்து இலக்கியம் என்ற பொதுக் கோட்டபாட்டுக்குள்ளும், அதன் கட்டுக்கோப்புக்குள்ளும் நின்றுதான் இந்தப் பிரச்சினையை அனுகூகிறார்கள்.

சமுத்து இலக்கியம் சிங்களப் பெருமக்களின் இலக்கியத்தை யும், தமிழ்ப் பெருமக்களின் இலக்கியத்தையும் கொண்ட ஒரு முழுமையாகும். இருவேறு மொழிகளிலும் படைக்கப்படும் இலக்கியங்களின் சங்கமே ஈழத்து இலக்கியம்.

ஈழத்து இலக்கியத்தின் வளர்ச்சி, வளர்ச்சிப் போக்குகள் பற்றிப் பேசும்போதும், ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் ஒருமைப்பாடு, நல்லுறவு பற்றிப் பேசும்போதும் இந்த இரு

இலக்கியங்களினது வளர்ச்சியையும், இந்த இரு மொழிகளிலும் இலக்கியம் படைக்கும் எழுத்தாளர்களின் ஒருமைப்பாட்டையும் தான் இதயத்தில் கொள்கிறோம்.

நமது சமூத் தாயகமும், நமது சமூதாயமும் ஒரே வீதமான பொதுப் பிரச்சினைகளுக்கும், பொதுக் கடமைகளுக்கும், பொதுப் பணிகளுக்கும், பொதும் போராட்டங்களுக்கும் முகம் கொடுப்பதால் ஈழத்து இலக்கியத்தின் முன்னால் உள்ள பிரச்சினைகளும், கடமைகளும், பணிகளும் போராட்டங்களும் பொதுப் பண்பும், பொதுத் தன்மையும் கொண்டவையே என்று நாம் கருதுகிறோம்.

இலக்கியம் வாழ்வைப் பிரதிபலிக்கிறது, வாழ்வுக்காக மக்கள்குலம் நடத்தும் போராட்டத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது. இலக்கியம் மக்களின் ஆசை அபிலாபைகளையும், துங்ப துயரங்களையும், இனப் சோபனங்களையும், இலட்சியக் கவுக்கையும் பிரதிபலிக்கிறது என்ற வகையில் அதன் முன்னாலுள்ள கடமைகள் சமூதாயத்தின் முன்னாலுள்ள கடமைகளிலிருந்து பிரிக்கப்பட முடியாதவையாகும்.

சமூத்துச் சமூதாயத்தின் இன்றைய வளர்ச்சி நிலையில் தேசுத்தின் கலோனியல் பொருளாதாரத்தை ஒழித்துக் கட்டி ஒரு தேசிய பொருளாதாரத்தை உருவாக்குவதன் மூலம் நமது சுயாதினத்தை முழுமைப்படுத்துவதும், பழைய நிலைப் பிரபுத் துவ சமூதாய உறவுகளின் ஏச்சர்சாக்கங்களையும் ஒழித்து புதிய தொரு ஜனநாயக சமூதாயத்தைச் சிருஷ்டிப்பதும், தனியார் துறையின் நடவடிக்கைக் களத்

தைக் குறுக்கி அதன் கீழ் அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்துவதன் மூலமும் பொதுத் துறையை வியாபித்து தேசியப் பொருளாதாரத்தில் நிர்ணயபாத்திரம் வகிக்கும் நிலைக்கு அதை மாற்றுவதன் மூலமும் முதலாளித்துவமற்ற வளர்ச்சிப் பாதையில் சோஷலிஸ்த்தை நோக்கி முன் செல்வதும், கலோனியலில் கலாசார அடிமைத் தனத்தை ஒழித்து ஒரு தேசிய, ஐனநாயக கலாசாரத்தை உருவாக்குவதும் தான் இன்று சமூத்துச் சமூதாயத்தின் முன்னாலுள்ள பிரதான தேசிய சமூதாயக் கடமைகளாகும்.

இந்த ஐனநாயக சமூதாயமாற்றத்திற்கான போராட்டமும், இந்தப் போராட்டத்தில் லட்சோப லட்சம் மக்களைத் திரட்டி செயலுக்கும் தேசிய நிர்மாணத்திற்கும் முன் தூண்டுவதும்தான் ஈழத்து இலக்கியத்தின் முன்னும், ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் முன்னும் இன்றுள்ள முக்கிய பணிகளாகும்.

சோஷலிஸ் எதார்த்தவாத இலக்கியத்தின் முன்னேடியாகவும், முதல் கட்டமாகவும் உள்ள இந்த ஐனநாயக இலக்கியம் தான் இன்றைய கட்டத்தில் ஈழத்து இலக்கியத்தின் அடிநிலை.

இந்த ஐனநாயக எதார்த்தவாத இலக்கியக் கோட்பாட்டின் தத்துவ வீச்சுக்களுள் நின்று ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தின் முன்னாலுள்ள தனித்துவப் பிரச்சினைகளையும், சிறப்புப் பிரச்சினைகளையும் சர்ந்துப் பார்ப்போம்.

கடைச் சங்க காலத்தைச் சேர்ந்தவரென வரலாற்றும்வறி ஞர்களால் கொள்ளப்படும் ஈழத்துப் பூங்குண்றனர் முதல் நமது தேசிய கவிஞரான சோம

கந்தரப் பலவர் வரை, அந்திய ஏகாதிபத்திய அடிமைத் தன்னை எதிர்த்து ஈழத்தின் சுதந் திரத்திற்காகப் போராடிய புவி ராச பண்டாரம் முதல் ஆறுமுக நாவலர், பொன். அருணசலம் உள்ளிட்டு பொன். கந்தையா வரை ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியமுங். ஈழத்துத் தமிழ்ச் சமூதாயமும் தனக்கென ஒரு தேசிய மரபையும் பாரம்பரியத்தையும் கொண்டுருந்த போதிலும், கடந்த ஒரு முன்று நான்கு தசாப்தங்கள் குறுகிய அரசியல் ஆசாயம் தேட விழைந்த வர்கள் ஆந்த தேசிய மரபுக்குக் குழிப்பிற்கு விட்டு பிரிவினையின் விஷ வித்துக்களாக தூவினர், இன வது பாஷ்ணத்தைக் கூறந்தனர்.

இந்தப் பகுப்புத்தில் குறுகிய இசைவறிப் போக்கு களையும், காந்தின் தேசிய இயக்கத்தினிருந்து தமிழ்ச் சமூதாயத்தைத் தனிப்படுத்தி, ஏகாதிபத்தியபத்திலைநுக் பிறபோக்கிலைநுப் பிரித்தானும் குந்தசிக்குந்த உடந்தையாக நின்ற பிரிவினைப் போக்குகளையும் எதிர்த்து ஈழத்துத் தமிழர் சமூகமும், ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியமும், ஈழத்துச் சமூதாயத்தினாலும், ஈழத்து இலக்கியத்தினாலும், பிரிக்கப்பட முடியாத கூறுகள் என்பதை நிறுவ வேண்டிய ஒரு வரலாற்றுத் தற்பட்டது. ஈழத்துப் புரட்சியின் தேசிய, ஐஞ்சாயகக் கடமைகளை வெற்றிருக்கமாக நிறைவேற்ற ஈழத்துச் சமூதாயத்தின் ஒருமைப்பாட்டை நிலைநிறுத்துவதும், அதை ஸ்திரமாக்கி வலுப்படுத்துவதும் தவிர்க்கப்பட முடியாத தேசியக் கடமையாகியது.

இந்த நிலையில்தான் 1954ல் ஸ்தாபிதமான தமிழ் எழுத்தா

ளர்களைக் கொண்ட இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் இந்தப்பணியை தனது பிரதான வரலாற்றுக் கடமையாக ஏற்றுக் கொண்டது.

நாட்டின் தேசிய, சமூக விமோசனத்துடனும், முன் னேற்றத்துடனும் தான் எந்த ஒரு மக்களினதும் கலை இலக்கியங்கள் வாளிப்பாக வளர முடியும் என வற்புறுத்தியது. இந்த விமோசனத்தை முழுமையாக கட்ட ஏகாதிபத்தியபத்தையும் பிறபோக்கையும் எதிர்த்த அலைத்துத் தேசிய சக்திகளும், ஐஞ்சாயகத்திற்காகவும் நீஷியானதோர் சமூக அமைப்புக்காக வருப் போராடும் அணைத்து ஐன்றயங் முற்போக்குச் சக்திகளும் பொது எதிரியான ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து ஒன்றுபட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தியது.

இதை இலக்கியத்துறையில் பிரதிபலித்து தேசி இலக்கியம் என்ற கோவுத்தை முன்வைத் துதி இந்தப் பொதுத் துவஜந்துகிற அது அணைத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்களினதும் பொதுந் தேசிய மாநாட்டை 1962-ம் ஆண்டில் கொழும்பில் நடத்தியது. ஈழத்தின் வரலாறு கண்ட இந்த முதலாவது மாபெரும் எழுத்தாளர் மாநாட்டில் சிங்கள எழுத்தாளர்கள் பலர் அதிதிகாகக் கலந்து கொண்டுதான், தமிழ் இலக்கியங்களைச் சிங்களத்தில் மொழியாகக் கம் செய்த சில சிங்கள் அறிஞர்கள் கொரவிக்கப்பட்டனர். இதன் மூலம் தமிழ் - சிங்கள எழுத்தாளர்களினதும் தமிழ் - சிங்கள மக்களினதும் ஐக்கியத்திற்கான உறுதியான அடித்தளம் இடப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து கண்டியில் கண்டி இளம் கவிஞர் கழகமும்,

இலங்கை முற்போக்கு எழுத் தாளர் சங்கமும் கூட்டாக நடத்திய சாகித்திய விழாவின் மூலம் இந்த தேசிய ஒருமைப் பாட்டு உணர்வு மேறும் வலுப் படுத்தப்பட்டன.

இவ்வாறு இனவெறியர்கள் செயற்கொயாக எழுப்பியிருந்த கிடுகுத் திரைகள் கிழித்தெறி யப்பட்டு இரு இனங்களுக்கும், இரு இன இலக்கியப் படைப் பாளிகளுக்குமிடையில் நல்லுணர்வும் நல்லினப்பழும், சௌஜன்ய உறவும் உயிர்ப்பு டன் உருவெடுக்க ஆரோக்கிய மான குழல் தோற்றுவிக்கப் பட்டது

நாம் பிரக்ஞா பூர்வமாக முன்வைத்த தேசிய இலக்கியக் கோட்பாடு அதே நேரத்தில் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தின் சில பிரத்தியேகமான பிரச்னை களுக்கும் தீர்வு காண வழி வகுத்தது.

ஆழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் இந்தியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் ஆண்மீக ஆரூஹமக்கும் ஆதிக தத்திற்கும் உட்பட்டே இருந்தது. நமது எழுத்தாளர்களின் இலக்கியப் படைப்புக்கள் எங்கோ உள்ள சென்னைக் கடற்கரையையும் மாம்பலத்தின் மேற்தட்டு வாழ்வையுமே பிரதி பலிப்பதாக இருந்தது. இலக்கியக் களமும், கதைக் கருவும், எழுத்து நடையும் இரவல் எடுக்கப்பட்டவையாகவே இருந்தது.

இந்த நிலையில்தான் இலக்கியம் வாழ்வைப் பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்திய முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் ஈழத்து மக்களின் வாழ்வை, முறிப்பாக ஈழத்துத் தமிழ் மக்களின் வாழ்வைப் பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்றும், ஈழத்து

மண்வாசனை கொண்டதாக இது மலர் வேண்டும், பூங்குன்றனரும் தல் நாவலர் வரையிலான ஈழத்து மாபைக்கையேற்றதாக அமைய வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தினார்கள்.

ஆழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் தமிழ் இலக்கியப் பொதுப் பரப்பின் ஒரு கூருக இருந்தபோதி இலம், அது ஈழத்து வாழ்வோடு வாழ்க்கைப் போராட்டத்துடன் கலந்தும் தனித்துவம் பெற்றும் இயங்க வேண்டும் என்ற எமது தேசிய இலக்கியக் கோட்பாடு அனைத்து ஈழத்து எழுத்தாளர்களின்தும் பொதுக் கோட்பாட்டு நிலையாக பின்னர் மாறியது.

இதன் மூலம் ஈழத்துத் தமிழ் சமுகத்தையும் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தையும் ஈழத்துச் சமுதாயத்திலிருந்து பிரிக்க பிரிவின் வாதிகள் எடுத்த முனைப்புகள் கோட்பாடு நிலையில் தகர்க்கப்பட்டன. ஈழத்தைச் சேய்நாடாகவும், தென் இந்திய தமிழ் நாட்டைத் தாயகமாகவும் கருதிய தேசபக்தியற்ற போக்கும் முறியடிக்கப்பட்டது.

தென் இந்திய ஊருவல்லா ஹும் செல்வாக்காலும் ஈழத்துத் தமிழ் தமிழ் இலக்கியத்தின் ஆண்மா மட்டுமல்ல, அதன் அனைத்து நிலை வளர்ச்சியும் பாதிக்கப்பட்டது. கங்குகரையின்றி தென் இந்தியாவிலிருந்து தமிழ் சஞ்சிலக்களும், நூல்களும் வந்து குவிந்தன. தமிழகத்து வர்த்தக இலக்கியப் போட்டிக்கு ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய முனைப்புகள் முகம் கொடுக்கவோ தாக்குப் பிடிக்கவோ முடியாது முலோயிலேயே கருகின, ஈழத்தில் ஒரு தரமான சஞ்சிலகதானும் நிலைத்து நிற்க முடியாமலும், புத்தக வெளி

இட்டு முயற்சிகள் கால்கோள் கொள்ள முடியாமலும் இருந்த அவல நிலை நீண்ட காலம் நீடித்தது.

இந்த நிலையில் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஆக்கபூர்வமான குழலை உருவாக்க அந்திய இலக்கிய ஆக்கிரமிப்பை நிறுத்துமாறு இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் முதன் முதலில் ஸ்தாபன ரீதியாகக் குரல் எழுப்பியது. இந்தக் கோரிக்கை பின்னர் அண்டது ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்களினுடைம் பொதுக் கோரிக்கையாக மாறியது.

தமிழகத்தின் நல்லிலக்கிய முயற்சிகளுடன் ஈழத்துத் தமிழ் மக்களுக்குள்ள கலாசார உறவுபேணப்படும் அதே வேளையில் தேவு இருவறிப்பட்டதாக பரஸ்பரங் வளர ஆரோக்கியமான நிலை உருவாக்கப்படும் அதே வேளையில், இலக்கியம் என்ற பேரில் இங்கு வந்து குவியும் வர்த்தக இலக்கியக் குப்பைகளாங்கள் நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்ற ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் கோரிக்கையை மக்கள் அரசு ஏற்றுக் கொண்டது.

இந்தப் போராட்டத்தின் தும், நடவடிக்கையினுடைம் பெறுபேறுக ஈழத்தில் ஜந்து ஆறுதமிழ் சஞ்சிகைகள் நிலையாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

புத்தக வெளியீட்டு முயற்சிகளின் விமுக்காடு ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியைப் பெற்றும் பாதித்தது. பாடப்புத்தகங்கள் தவிர, இலக்கிய நூல்களை வெளியிடுவதற்கான

ஒரு நிலையான நிறுவனம் கூட இருக்கவில்லை எழுத்தாளர்கள் தனிப்பட்ட ரீதியிலும், கூட்டுறவுப் பதிப்பகம் அமைத்தும் நமது சிருஷ்டிகளுக்கு நூல்உருக் கொடுக்க எடுத்த முனைப்புகளும், ஒரு சில இலக்கிய ஆர்வளர்கள் தனி முனைப்பாக எடுத்த வர்த்தக முயற்சிகளும் போதிய வெற்றியை அளிக்க வில்லை. ஒரு நூலின் 300, 400 பிரதிகளைக் கூட விற்குமுடியாத துரதிர்ஷ்ட நிலையே நீடித்தது.

தேசிய இலக்கியப் போராட்டமும், அரசாங்க நடவடிக்கைகளும் இந் நிலையில் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இதன் காரணமாக சில இலக்கிய நூல்களின் இரண்டாம் பதிப்பை வெளியிட வேண்டிய தேவை இப்போது ஏற்பட்டுள்ளது. இன்று ஒரு புத்தகத்தின் இரண்டாயிரம் பிரதிகள் ஏற்றத்தாழ மூன்று நான்கு பாதங்களுள் விற்பனையாகி விடுகின்றன. பெரிய நிறுவனங்கள் புத்தக வெளியீட்டிலும் கவனம் செலுத்த ஆம்பித்துள்ளன. ஈழத்தாளர், சஞ்சிகையாளர் கூட்டுறவு முயற்சிகள் உயிர்ப்பிக்கப்படுகின்றன.

இந்த ஆதாயங்களை ஸ்திரப்படுத்துவதும், மேலும் வளர்த்துவியாயிப்பதும்தான் இன்று ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தின் முன்னுவர்கள் விசேஷப் பிரச்சனைகளாகும்.

அத்துடன் இலக்கிய உருவம், உள்ளடக்கம் சம்பந்தப்பட்ட தனித்துவப் பிரச்சனைகளும் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு மனுஸ் இருந்தன, இருக்கின்றன.

சமுத்துத் தமிழ் இலக்கியம் விசித்திரான ஒரு பிரச்னைக்கு முகம் கொடுத்தது. சிறுகதை, நாவல் போன்ற இலக்கிய வடி வங்களும், இவற்றின் நானுவித நவீன உத்திகளும் தமிழ் இலக்கியத்தால் என்றே அங்கிகரிக்கப்பட்ட விவகாரமாகிய போதிலும், சமுத்தில் சில பிற போக்குப் பழமைவாதிகள் இந்த இலக்கிய வடிவங்களை வன்மையாக எதிர்த்தார்கள். நவீன இலக்கிய உருப்படிகளில் சாதாரண மக்கள் கதாநாயகர்களாகக் கப்பட்டாலும், இந்த இலக்கியப் படைப்புக்களில் சாதாரண மக்களின் வாழ்வும் வாழ்வைக் கூற கூற பிரச்சினைகளும் கதாவஸ்துக்களாகக் கொள்ளப்பட்டாலும் இந்தப்பாத்திரங்களுக்கு அமைய அவற்றுக்கு இயல்பான மொழி நடை கையாளப்பட்டதாலும், சாதாரண மக்களின் குழல் கைத்தகளமாகக் கப்பட்டாலும் தான் நபுஞ்சகமான பழமைவாதிகள் நவீன இலக்கிய வடி வங்களையே எதிர்த்துக் காட்ட தலைப்பட்டனர்.

இவர்களின் இந்த இரங்கத்தக்க 'தத்துவ வறுமை'ப் போக்குகள் உறுதியாக முறியடிக்கப்பட்டதுடன், இவர்கள் முன்னிறுத்திய 'மரபுப்' போராட்டமும் படுதோல்விக்கு உட்படுத்தப்பட்டது. பழைய பாரம்பரியங்களில் நிலப்பிரபுத்துவ உறவுகளின் வெளிப்பாடான பிறபோக்கு மரபுகள் முறியடிக்கப்படவும், பண்டைப்பெரும் பண்பாட்டிலுள்ள ஜனநாயக, முறபோக்கு மரபுகள் கையேற்கப்பட்டு சமுதாய வளர்ச்சியும் கால வளர்ச்சியும் தோற்றுவிக்கும் புது மரபுகளுடன் ஒத்திசைவாக முன்னெடுத்துக் கொட்டப்படவும் வேண்டும் என்ற கோட்டாட்டு ரீதியிலான கருத்துரு

வத்தை முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் வலுவுடன் நிறுவினர்.

உள்ளடக்கத்தைப் பொறுத்தவரை இனவாதத்தையும் பிரிவினை உணர்வையும் அவற்றின் ஒவ்வொரு வெளிப்பாட்டிலும் எதிர்த்துப் போராடுவது, தேவிய ஒருமைப்பாட்டுணர்வை வலுப்படுத்தைப் போராடுவது. சமுத்துத் தமிழ் சமுதாயத்தை நிலப்பிரபுத்துவ உறவுகளின் தலையிலிருந்து விடுவிக்கப் போராடுவது, சீதனக் கொடுமை, சாதிப்பாகுபாடு காட்டும் அநீதி ஆகிய சமுகத் திம்புகளை எதிர்த்துப் போராடுவது, தமிழ்ச் சமுகத்தில் முதலாளி தத்துவ உறவுகள் தலைதூக்க ஆரம்பித்துள்ள நிலை முன்வைக்கும் வர்க்க முரண்பாடுகளைச் சித்திரிப்பது, தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் ஜனநாயக மாற்றங்களை ஏற்படுத்த நடைபெறும் போராட்டங்களைப் பிரதிபலிப்பது ஆகியன ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு முன்னாலுள்ள சில சிறப்பான தத்துவப் பிரச்னைகளாகும்.

என்றாலும் இந்தத் தனித்துவப் பிரச்னைகள், இவற்றின் தீர்வுகள் ஈழத்தின் பொது ஜனநாயக வளர்ச்சியுடன் பிரிக்கப்பட முடியாது து பின்னிப் பினாந்து கிடக்கின்றன.

ஏனெனில் சமுத்துத் தமிழ்ச் சமுதாயம் இலங்கைச் சமுதாயத்தின் பிரிக்கப்பட முடியாத ஒரு பகுதியாகும். ஈழத்துச் சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியிலும் முன்னேற்றத்திலும்தான் ஈழத்துத் தமிழ்ச் சமுகாயத்தின் வளர்ச்சியும் முன்னேற்றமுறை உள்ளது. அதேபோல ஈழத்துச் சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்திலிருக்கும் ஈழத்துதமிழ்ச் சமுதாயம் தன் பங்குப்பணியைச் செலுத்துகிறது. இந்த எதார்த்த உண்மையை

சமுத்துத்தமிழினமும், அனைத்து சமுத்து மக்களும் அங்கீகரிப்பதும், இந்த அங்கீகாரத்தின் அடிப்படையில் மொழி கலை, கலாசாரம், இலக்கியம், அரசியல், பொருளாதாரம் ஆகிய அனைத்து துத துறைகளிலும் அனைத்து மக்களும் சமஸ்தயான ஜனநாயக உரிமைகளுடனும் வாய்ப்புகளுடனும் முன்னேறவும், தமது தனித்துவ வளர்ச்சியிலும் பொதுத் தேசிய வளர்ச்சியிலும் தமக்குரிய பாத்திரத்தை தேசியப் பொறுப்புணர்வுடனும் தன்மானத்துடனும் வகிக்கவும் ஆரோக்கியமாக ஒரு ஜனநாயக குழலை உருவாக்குவதே அனைத்து மக்களின் தும்புனிதமான தேசியக் கடமையாகும்.

ஒரு ஜனநாயக சமுதாயத்தையும், அதை அடுத்து ஒரு சோஷலிஸ சமுதாயத்தையும் சிறுஷ்டிக்க சமுத்து மக்கள் நடத்தும் போராட்டத்தில் அனைத்து இன மக்களும், அவர்களின் இலக்கியப் படைப்பாளிகளும் பிரக்களுடூர்வமாக அனைத்திரள் வகே மனிதனை மனிதன். இனத்தை இனம், தேசத்தைத் தேசம்

சரண்டாத புதிய சமுதாய உறவுகளைத் தோற்றுவிக்க உள்ள ஒரே வழி மார்க்கமாகும்.

ஓன்றுபட்ட ஜனநாயக சமுதாயத்தையும், ஜனநாயக சமுதாய உறவுகளையும் உருவாக்கும் கருத்து நிலைகளை இரு இன மக்கள் மத்தியிலும் பரப்புவது, இந்த அடிப்படையில் இரு இன சுள்ள மத்தியிலுமின் உழைக்கும் மக்களின் வர்க்கரீதியான ஒருமைப்பாட்டை வலுப்படுத்துவது சமுதாய ஜனநாயகக் கடமைகளை நிறைவேற்றி சோஷலிஸ நிலைபாடுகளைச் சக்திப்படுத்துவது ஆகியன சமுத்து மக்கள் முன்னும் எழுத்தாளர் முன்னும் உள்ள வரலாற்றுக் கடமையாகும்.

இதில் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் தமது பங்குப் பணியைச் செலுத்த முன்னேற்றிச் செல்லும் மக்கள் அணியில் முன்வரிசையில் சோதர சிங்கள எழுத்தாளர்களுடன் கைகோத்து தோள் இனைத்து நிற்பார்கள் என்பது உறுதி. ★

புதிய சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா	10-00
தனிப்பிரதி	-75
இந்தியா, மலேசியா	12-00

(தபாற் செலவு உட்பட)

மனிதர்கள்

எங்கும்

இருக்கிறார்கள்

அய்யர்

நானும் எனது சிங்கள நண்பர் ஒருவரும் மாததறை நகருக்கு அகால வேலையில் வந்து சேர்ந்தோம். இரவில் தங்குவதற்காக நண்பரின் நண்பன் வீட்டுக்குப் போனாலும். நாங்கள் வீட்டுக் கதவைத் தட்டிய நேரம் பதி எனரு மணிக்குக் கிட்ட இருக்கும். கதவைத் திறந்தவர் வருக வருக என வரவேற்றார். துணை வியாரிடம் தேநீர் தயாரிக்கும் படி கூறிவிட்டு அல்மாரியைத் திறந்து பிஸ்கட் பக்கற்றறை எடுத்துப் பிரித்தார். நாங்கள் மூவரும் பிஸ்கட்டை தின்று கொண்டிருக்க தேநீர் வந்தது. நாங்கள் தேநீர் பருகிக் கொண்டிருக்க, நண்பர் தனது மணவி யிடம் ஏதோ குசுகுசுத்தார். எனக்கு ஒரு நிமிடத்தில் அந்த குசுகுசுப்பு புரிந்துவிட்டது. நான் சொன்னேன் ‘நாங்கள் சாப்பிட விட்டுவந்து விட்டோம். நீங்கள் எங்களுக்காக ஒன்றும் செய்ய வேண்டாம்’ என்றேன். அவர் ‘நீங்கள் பொய் சொல்லுகிறீர்கள்’ என்று எங்களிடம் சொல்லிக் கொண்டு துணைவியாரிடம் முடிந்த மட்டிலை செதியாய் முடியும், இப்பவே பதினேண்டரை மணி என்றார். துணைவியார் குசினிக்குள் போய்விட்டார். எங்களுக்கு என்ன

செய்வது என்றே புரியவில்லை. அவர் நீங்கள் சொல்வது எல்லாம் பொய் என்று நிராகரித்துக்கொண்டிருந்தார். எனக்கு ஒரு திஹர் யோசனை தோன்றி யது. எனது கையை அவரது முகத்துக்கு நேரே நீட்டினேன். நண்பாரோ எனது கையை முகர்ந்து பாரும். அப்பொழுது நாங்கள் சொல்வதை நம் புவீர்கள் என்றேன். அவரும் அப்படியே செய்தார். அடுத்த நிமிடம் குகினிப் பக்கம் திரும்பி நாங்கள் சாப்பிட்டுவிட்டு வந்திருப்பதை அறி வித்தார். அதன்பின்பு நாங்கள் நித்திரை செய்ய ஆயத்தமானாலும். அவரது அன்பையும் நான் அவருக்கு கை நீட்டியதை யும் அதை அவர் மணந்து பார்த்தத்தையும் என் வாழ்நாள் பூராவும் மறக்க இயலாது.

எனது நண்பர் ஒருவரின் தகப்பனார் இறந்துவிட்டார். நண்பரின் வீடு நில்வல்லையில் உள்ளது. நான் மரண வீட்டுக்குப் போனேன். என்னைக் கண்ட நண்பன் கண்கலங்கி நின்றுன். அவனுக்கு மன ஆறுதல் கூறிக் கொண்டே இறந்தவருக்கு அருகாமையில் சென்று அஞ்சலி

செலுத்தினேன். அமைதியாப் பின்னிற்கு இரண்டடிகள் பின் வைத்துத் திரும்பினேன். ஒரு வெண்ணிற ஆடை நங்கை ஒரோஞ்பார்லிப் போத்தலும் கிளாக்மாக நின்றுகொண்டிருந்தாள். நான் போத்தலையும் கிளாக்ஷயும் எடுத்துக்கொண்டேன். அதன் பின்பு சிகரட்கூட வந்தது. எனக்கு ஆச்சரியமாய் போய்விட்டது. சிறிது நேரத்தில் எனது நண்பர் தனது அண்ணன் மாரை ஓவ்வொருவராக அறிமுகம் செய்து வைத்தார். நான் ஒருகிழமை நின்று விட்டுத்தான் வந்தேன். அங்கே நின்ற ஓவ்வொரு நாளிலும் என்னை நன்றாகக் கவலீத்தார்கள். எனது வசதிகள், உணவு விருப்புக்கள் எல்லாம் அறிந்து நடந்தார்கள். அந்த நாட்களில் யார் அந்த வீட்டுக்கு வந்தாலும் என்னை அவர்களுக்கு எல்லாம் அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார்கள். அங்கிருந்து திரும்பும் போது நான் நண்பரின் இனத்தவர்கள் எல்லோருடைய வீட்டுக்கும் போய் வரவேண்டியதாய் இருந்தது. அவர்கள் எந்தவொரு விடயத்தையும் என்னை விட்டு விட்டு தனிமைப் படுத்திவிட்டுச் செய்யவில்லை. அந்த நாட்களில் அவர்களில் நான் ஒருவனுக்கிட்டேன்: இன்றும் அந்த நட்பு நிமித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

நான் ஒருகாலத்தில் தமிழ் மொழி தமிழ் இன அபிமானியாக இருந்தேன், தமிழ் என்று ஒரு வெறி என்னுள் வளர்ந்து கிளைப்பிக் கொண்டிருந்தது. ஒருநாள் ‘கிராமப் பிறழ்வு’ என்ற நாவல் கைக்குக் கிடைத்து. சிங்கள நாவலாசிரியரான மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்காவின் நாவல். அமெரிக்க, சூசிய,

இந்திய மொழிபெயர்ப்பு நாவல்கள் எல்லாவற்றையும் படிக்கும் எனக்கு அந்தச் சிங்கள - தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு நாவலைப் படிக்க வேண்டும் என்ற ஆவல் வந்தது. 1958-ம் ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் குந்து சிங்கள இன துவேசியாக நான் இருந்து வந்தேன். ஏன் அந்த நாவலைப் படிக்கத் தொடங்க முன்பு நான் அவ்வாறே இருந்தேன். அந்த நாவல் படித்து முடித்தபோது சிங்கள மொழி மீதும் சிங்கள இனத்தின் மீதும் இருந்த வேறுப்பு அகன்றது. அந்த நாவலைப் படிக்காது இருந்திருந்தால் நான் இன்றும் ஒரு ‘சங்காரவாதியாக’ ‘நாசகாரியாக’ இருந்திருப்பேன். என்னை மாற்றி என்னைப் புதுமனிதனுக்கியது ‘சம்பரவிய’ என்ற நாவல் தான். நாவல் மூலம் மனிதனை மாற்றமுடியும் என்றதற்கு ஒரு நிலல் எடுத்துக்காட்டு கம்பரவியா. அதே விதமாக ஒரு இனம் பற்ற இனத்தில் பரஸ்பர அன்பும் பண்பும் கொள்ள மொழிபெயர்ப்பு நாவல்கள் உதவிபுரிகின்றன.

தனது முத்த தமையனார் வீட்டுக்கு எனது நண்பர் அழைத்துக் கொண்டார். பஸ்ஸில் இருந்து இறங்கி கால்மைல் தூரம்வரை நடந்து சென்றேம். ‘அன்பரே எனது தமையன் மார்க்களில் அதிக வசதியுடன் இருந்தவர் பெரிய அண்ணர். ஆனால் இப்பயிகவும் கஸ்ட நிலையில் இருக்கிறார்’ என்றார். இதற்குள் ஏதோ ஒரு கதை இருப்பதை நான் உணர்ந்து கொண்டேன். ‘என்ன நடந்தது’ என்றேன். ‘அதை நாபகப் படுத்த விருப்பம் இல்லை’ என்றார் நண்பர். வற்பு நிறுத்தினேன். 1958-ம் ஆண்டு

நடந்த கலவரத்தில் என்னள் தன் உடமைகள் அணைத்தும் இழந்துவிட்டார் என்றார் நன் பர். எனக்கோ வயிற்றைக் கலக்கியது. தயிழ் இன்தால் தரை மட்டமாக்கப்பட்ட ஒரு குடும்பத்தை நான் பார்க்கப் போகி ரேன். அவர்கள் என்னை வரவேற்பார்களா? தங்கள் துவெறுப்பைக் காட்டுவார்களா என்று என்னிக் கொண்டு நடந்தேன். எனினும் எனது காலகள் உற்சாகம் இழந்தன. இதை உணர்ந்த நன்பர் ‘நீ ஏதோ மனத்துக்குள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறோய். நான் அதை உணரவேன். பழிக்குப் பழிப் வாங்க வேண்டும் என்ற என்னம் எங்களுக்குக் கொஞ்சமேனும் இல்லை. நீ தயிழனுக் கிருந்ததால் என்ன? அரசியல் வாதிகளால் கள்ளத்தோனி என்று சொல்லப் படுவதாக இருந்தாலும் பரவாய் இல்லை. நீ மனிதன், எனது நன்பன். ஆகவே மனச் சஞ்சலத்தை விடு என்றார். இப்படியே கதைத்துக் கொண்டு விட்டை அடைந்தோம். கஷ்ட நிலையிலிருந்தாலும் எங்களை வரவேற்றார்கள். என்னை தமையனாக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார். சம்பிரதாய பூர்வமான கதைகளின் பின்பு உணவருந்தினேனும். அதன் பின்பு நான் மனந்திறந்து ‘உங்களுக்கு நடந்ததை அறிந்தேன். கொடுமைகளை ஒரு சில வெறியர்கள்தான் செய்தனர். அதை நினைக்கும்போது வெட்கம் அடைகிறேன்’ என்றேன். அதற்கு அவர் ‘தீங்கள் அப்படிச் சொல்லக் கூடாது. என்னைக் காப்பாற றி பவுத்திரமாய் அனுப்பிவைத்தவர்கள் உங்கள் சனம்தான். இதை நான் மறக்கலாமா?’ என்றார். தொடர்ந்து

சில தீய சக்திகள் உங்களிலும் எங்களிலும் இருக்கின்றது. அந்தச் சக்திகள்தான் எங்களையும் உங்களையும் முடிச்சுப்போட்டு விட்டது என்றார். நான் அதற்கு பதில் சொல்லவில்லை. ஆமோ தித்து தலையாட்டினேன்,

யாழிப்பாணம் நோக்கி ஒழும் மெயில் வண்டியில் நானும் மனைவியும் ஏறினேன். மனைவி யின் கைகளில் எங்களின் மூத்த மகள். வெற்று ஆசனம் இல்லை. மக்களால் வழிந்தது வண்டி. இருக்க இடம் கிடைக்குமா என்ற என்னத்தில் இரண்டு முன்று வரிசைகளைத் தாண்டிச் சென்று கொண்டிருந்தேன். ஒவ்வொரு தமிழ் மகனும் ஒவ்வொரு தாய்க்குலமும் தங்கள் கையில் வைத்துக்கொண்ட பத்திரிகையாலும் புத்தகங்களாலும் தங்களைக் குருடர்களாக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். மனைவிக்கோ நிர்க் முடியவில்லை. அதனை அவர்களும் உதடு காஞ்சும் உணர்த்தின. நான் உணர்ந்தேன். சிறபவன் உணர்ந்து என்ன? இருப்பவன் அல்லவா உணரவேண்டும்?

‘என்றை பாஸூ உங்களுக்குத் தெரியாது. பிரசவத்துக்குப் போகிறீர்கள். நிறைமாதப் பிஸ்னோத்தாச்சி, கையிலையும் ஒரு குழந்தை. இதிலை நீங்கள் இருங்கோ, என்று சிங்கள மொழி யில் கூறினார், ஒருவர். எழுந்தபடியே என்னைக் கூர்ந்து பார்த்தார். என் மனைவிக்கு சிங்கள மொழி புரியாது. எனக்குப் புரிந்தது. எனது உடல் சிவிர்த்தது.

நவீன சிங்கள கலை இலக்கிய முன்னேடுகள் சிலர்

ஜோன் ம சில்வா (நாடகம்) ‘சிங்கள நாடகத்தின் தந்தை’ யாக மதிக்கப் பெறுபவர். இவர் ஒரு வழக்கறிஞர். இவர்து முதலாவது நாடகம் நளராஜ சிரித் தய ஆகும். இது 1886-இல் எழுதப்பெற்றது. இவர்து நாடகங்கள் மேடைகளிலும் அதே போல நூல்வடிவிலும் புக்கு பெற்றன. மக்கள் அபிமானத் தையுமட்டந்தன. நாட்சணக்கில் நீடித்த சூத்து முறை நாடகங்களைப் போன்றி ஒரே நாளில் குறித்த சில மணித்தியாலங்களுக்குள் நடிக்கும் முறையை இவர் தவர்த்தார். பொருத்தமாகப் பாடல்களையும் அவற்றிற் புகுத்தினார். இதற்கென இசை வஸ்துவர்களாக துணையையும் பெற்றார். மக்களுக்கு நாடக மூலம் நல்லவிலுபுகட்டும் உண்ணத் தோக்கம் இவருக்கிருந்தது. இவர்து நாடகங்களுள் ‘தேவதந்பிய தீசன் (1914) விகாரமங்காதேவி, சுட்டகைமுனு, வலகம்பா, மகாநாமா (1913) விரிசங்கபோ, பாங்கி ஹட்டன, தஸ்கொன், (1888) ஸ்ரீ விக்கிரமராஜ சிங்னு’ ஆகிய வரலாற்று நாடகங்களே அமோக ஆதரவீட்டின் சமஸ்கிருத இலக்கியங்களைத் தழுவி, ‘நளராஜ சரிதம், சகுந்தல, நாகநந்த, ரத்னவளி, உத்தர ராம சரிதம், மகாராமாயணம், தோழராணம் அல்லது எரிகொண்ட ராமாயணம்’ ஆகிய

வற்றை எழுதியுள்ளார். பெளத்தகதைகளைத் தழுவி, ‘வெஸ்ஸந்தர, குஸ்ஜாதகம்’ ஆகிய இரு நாடகங்களை உருவாக்கினார். ‘வெளிஸ் நகர வணி கன், நிறைக்கு நிறை’ என்பன ஷேக்ஸ்பியர்து நாடகத் தழுவல்கள். இவர்து ‘சிங்கள பராய்’ 1902 சிங்களத்தில் எழுந்த இரண்டாவது சமூக நாடகமாகும், இவ்வாறு சிங்களத்தில் பெருந்தொகையான நாடகங்களை எழுதி மேடையேற்றியவர் ஜோன் ம சில்வா.

பியதாச சிறிசேன (புணிகதை)

சிங்கள நாவலை ஜனரஞ்சகப் படுத்திவ முக்கிய இருவருள் ஒருவர். சிங்களவர் தமது சமயத்தையும், பழக்க வழக்கங்களையும் கைவிட்டு வேறு சமயங்களையும், பழக்க வழக்கங்களையும் மேற்கொண்டமையால் சேரிலிவுற்றனரென்பதை நாவல்கள் வாயிலாக எடுத்துரைப்பது இவரது உட்கோளாக இருந்தது. எனவே இவர் ஒரு தூய ஒழுக்கவாதியாகக் கருதப்படுபவர். தன் கூற்றையும், பாத்திர வாயிலாகவும் வாசகர்களுக்குப் புத்தி புகட்டமுயல்வார். மேலை நாட்டு (குறிப்பாக ஆங்கில) நாவல்களை வாசித்த அனுபவமே தமக்கு நாவலெழுத உந்து சக்தியான மையைத் தள்ளு முதல் நாவல் முகவரையில் குறித்துள்ளார்.

'வாசனைவந்த விவாகய (அதிர் ஷ்டகரமான விவாகம்) அல்லது ஜயதிஸ்ஸலஹா ரொசலின்' என்ற இவரது முதல் நாவல் 1907-இல் வெளியானது. அடுத்து 1909-ல் 'அப்பட்ட வெச்சதே' (எமக்கு நடந்தது) வெளியானது. இதன் முடிவிலே இக்கதை மற்றுமொரு நாவலிற் தொடரும் எனக்குறிப் பிடப்பட்டது. இது இவரது உத்திமுறையில் ஒன்று. மகாவியவல்' (பெருங்குழப்பம்) 'அப்பட்ட வெச்சதே'யின் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்தது. விக்ரம பால் என்ற துப்பறியும் அதிகாரியின் சாகசங்களை அடிப்படையாகவைத்து 'டங்கிரி மெவிக்கா' விமலதிஸ்ஸ ஹாமுதுருவன்கே முதல் பெட்டிய', 'வளவ்வக்கபளவிழவ்வ' 'இங்டதெவியா' 'மகேஷ்வரி' ஆகிய நான்கு நாவல்களை எழுதினார். இன்னும் பத்துக்கு மேற்பட்ட நாவல்கள் இவரால் எழுதப்பெற்றன.

பிள்ளை, ஏ. சிவா (புஜை கதை) சிங்கள நாவலை ஜனரஞ்சகப்படுத்திய இருவருள் ஒருவர் இவர். சிங்களத்தில் நாவல் களுக்கு முதன் முறையாகக் கலையழகும் வடிவழகும் ஊட்டினார். உபதேசங்களும், செய்யுள் இடையீடுகளும் இன்றி நாவல் களைப் படைக்கலாமென நிறுவினார். எனவேதான் இவரது முதல் நாவலை பியதாச சிற்சேன 'வெறும் பூச்சியம்' என்றநாகக் கறப்படுத்திறது. 1909-இல் 'சிரியலதா' அல்லது அநாதத் தருணிய' என்ற இவரது முதல் நாவல் வெளியானது. 'சிரியலதா' வெளியாகி பத்து வருடங்களின் பின் வந்த அடுத்த நாவலான 'லக்ஷ்மி' ரெடர் ஹெகார் டின் 'ஸ்டீ' (அவள்) என்ற நாவ

வினால் உந்தப்பெற்றதாகக் கூறப்பெற்ற போதும் அவரே அதனை மறுக்குவார்.

'ஹிங்கன கொள்ளா', 'பாசா குருவரி', 'தெய்யன னேரட்டே' 'கெலே ஹந்த' (கானநிலா) ஆகிய இவரது ஏனைய சில நாவல்கள். பத்தாம் நூற்றுண்டு பொலநறுவையைப் பகுப்புலமாகக்கொண்டு 'தைவ யோகய' என்ற நாவலையும், போர்த்துக்கீசர் வருகையை வைத்து 'விஜயபா கொள்ளய' என்ற நாவலையும் எழுதினார். இவரது 'ரதள பிலிருவ' (பிரபுத்துவச் சிலை) பிரஞ்சு நாடக மொன்றைத் தழுவியது இவரும் 'ஜனிலி ஹந்த', ரதி ஹவடிய' ஆகிய துப்பறியும் நாவல்களை எழுதியுள்ளார்,

பிள்ளை, ஏ. சிவா ஒரு நாவலாசிரியராகவே புகழ் பெற்ற மூன்று போதிலும், சஞ்சிகை விலும், தொகுதியாகவும் பல திறுக்கதைகளை வெளியிட்டுள்ளார். 1927-இல் வெளியான அவரது 'தெய்யன்னே ரட்டே' நாவலுடன் நான்கு சிறுகதை களும் சேர்த்துள்ளன. 'ஜெனிசே கத்தாவ சஹ தவத் கெட்டி கத்தா', 'வேண்கவ சஹ தவத் கத்தா', 'அம்ருத வஸ்துவ', 'தல குமாரி' என்பன இதர தொகுதிகள். இவைகளிலுள்ள கதைகள் பெரும்பாலும் நகரச் சூழலைக் கொண்டமைந்தமை குறிப்பிடத்தக்க ஒரு பண்பாகும். மேலும் இவரது சிறுகதைகளில் நாவல்களைவிட யதார்த்தபாவும் அதிகம். வாசகருக்கு மகிழ்வும், ஆர்வமும் ஊட்டுவதே இவற்றின் நோக்கமாகக் காணப்படுகிறது.

ஜி. பி. சேனநாயக்க (சிறு
கதை — நிலந்தஸ்)

சிறுக்கலையின் நோக்கங்கள்' பண்புசைனை தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டு அவை நன்றா அமைவே பெறச் சிங்களத்திற் சிறுக்கதை களை உருவாக்கியவர் 'சிங்களத் தின் சிறுக்கதை மன்னன்' என இவரை அழைக்கலாம். இவர் எழுதிய கதைகளின் எண்ணிக்கை சொந்தப் புள்ளினாலே, ஆனால் அவற்றின் தரம் உண்ணத நிலையை எய்துவது. சிறுக்கதைக்குச் சிறந்த உருவ அமைதியை வழங்கும் பொருட்டுக் கதையின் பகைப்புலத்தையும், குழலையும் விபரிப்பதில் மிகுந்த கவனஞ்சு செலுத்துவார். 1945-ல் 'துப்பத்துன் நெத்து லோக்கய' (ஏழைகளற்ற உவசம்) என்ற முதற் தொகுதி வெளியானது. பழி கென்மீ (வஞ்சம்) (1945) மித்ருரிய (தோழி) 1962) என்பன ஏனைய இரு தொகுதிகள்.

சிங்களத்திற் புதுக்கவிதையான 'நிலந்தஸ்' எனும் யாப் பிலமையாகச் சுவிதையின் தந்தையும் ஜி. பி. சேனநாயக வேவ 196-இல் வெளியான இவரது 'பழிகென்மீ' தொகுதியில் இத்தகைய சுயேச்சா கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவர் 1954-இல் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்ட உமர்கையாமின், 'குபைய்பாத்' திலும் நிலந்தஸ் போக்கினையே கையாண்டுள்ளார். மார்ட்டின் விக்ரமசிங்கஹான் 'தேரீகதா (1952) எனும் பெளத்த நூலை சுயேச்சா கவிதைப் போக்கில் மொழிபெயர்க்கத் தூண்டுதல் அளித்தவை சேனநாயகாவின் முயற்சிகளே என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

எஸ். எம். ஜே.

பாடித் தந்தவன்ஸ் தேரோ

தமிழ் எழுத்தாளர்கள் சிங்களச் சிறஞ்சி இலக்கியங்களைத் தமிழில் தருகின்றார்கள். எனினும் இன்னும் தமிழ் இலக்கிய சிறஞ்சிகள் சிங்களத்தில் மொழி பெயர்க்கப் படவில்லை. இந்தக் குறை நீண்ட நெடுஞ் காலமாக இலக்கிய உலகில் இருந்து வருகின்றது.

ஆனால் இந்தக்குறை நிற்கும் காலம் மிக மிக அன்றித்து விட்டது. இன்று ஆர்வமுள்ள சிங்கள எழுத்தாளர்களும் பத்திரிகாக்களிர்களும் சிங்களத்தில் தருவதற்காகத் தமிழ்க் கதை களைத் தேடி வருகிறார்கள். இவர்களுள் வண. பண்டிதர் எம். ரத்னவன்ஸ் தேரோ, ஆரியரத்ன விதான போன்றவர்கள் முதன்மையானவர்கள்.

பண்டிதர் ரத்னவன்ஸ் தேரோ அவர்கள் உடுக்கம்பொல ஸ்ரீ சுதர் மானந்த விகாரையின் அதிபதியாவர். பல பிரிவெஞக்களின் பொறுப்பாளராக இருந்த தேரோ அவர்கள் தற்போது

மினுவாங்கொடை யட்டியனே
வி ஐ ய ம ஸ் க ள பிரிவினுவை
நாடாத்தி வருகின்றார்.

அத்துடன் கம்பஹா சர்வ
தேச பிக்குகள் பயிற்சி முகா
மில் த மிழ் ப் பாலையுடப்பட
பிரத்தியேக பாடங்கள் பலவற்
தைக் கற்றிக்கும் வெளி ஆசிரி
யர் ஒருவராகவும் கடமை பார்க்
கின்றார்.

பிரத்தியேக பாடமாகத்
தமிழ் மொழியைக் கற்க விரும்
பும் சிங்கள ஆசிரியர்கள், ஆயுர்
வேத வைத்தியர்கள் உட்பட
அரசாங்க சேவையாளர்கள்
யாவருக்குமாக மினு வாங்
கொடை நாலந் தா மத்திய
மாவித்தியாலயத்திலும், கம்ப
ஹா உசோதா மகாவித்தியா
லயத்திலும் பொது நல மனப்
பாங்குடன் தமிழ் புசட்டி வரு
கின்றார்.

கிக்குவல்லை எழுத்தாளர்
சங்கம் வெளியிட்ட திக்குவல்லைக்
கமாவின் ‘எலிக்கூடு’ புதுக் கலி
தைத் தொகுதியைச் சிங்களத்
தில் மொழி பெயர்த்துள்ளார்.
மிகவிரைவில் இதனை அச்சில்
வெளிக்கொணர தேரோ அவர்கள்
முயன்று வருகின்றார்.

எழுத்து நூன்

ஆரியரட்ன விதான்

முப்பது வயது இளைஞரான
திரு. ஆரியரட்ன வித் தான்
பண்டாரவலையைப் பிறப்பிடமா
கக் கொண்ட வளர்ந்து வரும்
சிங்கள எழுத்தாளர்களில் ஒரு
வர். நீக்கேலா ய் கோகாலம்
‘மெரியேஜ்’ ஐச் சிங்களத்தில்
நாடகமாக மொழிபெயர்த்த
இவர். எழுதி மேடையேற்றிய

நாடகம் ‘ரன் கூடுவு’ (தங்கக்
கூண்டு) அந்டன் செக்காவின்
வரலாற்றை எழுதியுள்ளார். சிங்களப் படமான ‘ரன் மாளிகாவு’
(தங்கமாளிகை) இப்போது தயா
ராகி வருகிறது. இவர்தான்
மக்கள் எழுத்தாளர் முன்னணி
யின் உதவிச் செயலாளர்.

மு. க.

தீகொட பியதாஸ்

கா வி மாவட்டத்தைச்
சேர்ந்த ‘தல்பே’ எனும் கிரா
மத்தில் பிறந்தவர் இவர் 1945
முதல் தன் சிந்தனையையும் ஆற்
நலையும் கடை, கவிதை, கட்ட
ரேர, விமர்சனம் எனும் உருவங்
களாக வெளிப்படுத்தி வருகிறார்.
ஆரம்ப கட்டத்தில் ‘சிங்கள
பெளதம்’, ‘தினமின்’, ‘சிலுமின்’
பத்திரிகைகளில் எழுதினார்:
இன்று இவரது படைப்புக்களைத்
தாங்கிவராத பத்திரிகைகளே
இல்லை. ‘சிங்களச் சிறுகடை
மன்னன்’ டப்ளியு. ஏ. த. சில்வா
வின் முயற்சியின் பிரதிபலிப்பு
தீகொட பியதாஸ்தான். ‘சிந்
தனை (நுவன்) சஞ்சிகையின்
உதவி ஆசிரியராகவும், சில்வா
வைப் பிரதம ஆசிரியராகவும்
கொண்ட ‘திலக’ சஞ்சிகையின்
துணை ஆசிரியராகவும் அமர்ந்
துழைத்தார். இவ்விரு சஞ்சிகை
களும் ‘விரத அனுஷ்டிப்புக்குப்’
பின்பு ‘லங்காதீப’ பத்திரிகை
யின் ஆசிரியராகக் கடமைபுரிந்து
வருகிறார். 1962-ல் எகிப்தின்
தலைநகரில் நிகழ்ந்த ஆசிய எழுத்
தாளர் மாநாட்டில் அகில இலங்கை
எழுத்தாளர் சம்மேளா
நீதித்தின் சார் பில் கலந்து
கொண்டார்.

‘தோழன் நம்பி’

மைசூர்ச் சிங்கம்

— எம். யுரீயேவ்

ஓர் அருமையான வரலாற்று நாவல்

அந்திய நாவல்கள் மற்றும் சிறு கடைகளின் மொழிபெயர்ப் புக்களையும், இந்திய வரலாற்று நால்களையும், சோவியத் மக்கள் விரும்பிப் படக்கிறார்கள்.

“மைசூர்ச் சிங்கம்” என்ற பெயரில், திப்பு சல்தானைப் பற்றிய நாவல் ஒன்று சோவியத் நாட்டில் வெளிவந்துள்ளது; மாஸ் கோவில் 50,000 பிரதி கள் அச்சிடப் பெற்றுள்ளது, வில். கிராண்டின்கோவ் என்னும் சோவியத் எழுத்தாளர் இதனை எழுதியுள்ளார். இந்திய மொழியியலில் தேர்ச்சிபெற்ற இவர், இந்தியாவில் பல ஆண்டுகள் பணியாற்றினார்; மாஸ் கோவில் இந்தியத் தூதர்கள் வெளியிட்டு வரும் ‘இந்தியா’ என்னும் சஞ்சிகையிலும் பணி புரிந்தார்.

திப்பு சல்தானை ஒரு கொடுங் கோலங்குகப் பல மேலைய ஆசிரியர்கள் சித்திரித்துள்ளனர். அதற்கு மாறாக திப்பு சல்தான் உயர் நடத்த மனிதனாகவும், தனது வாழ்நாளின் இறுதிவரை தாயகத்தின் விடுதலைக்காகப் போராடிய வீரனாகவும், இந்நூலாசிரியர் வருணித்துள்ளார்.

இரண்டாவது மைசூர் யுத்தத்துடன் இந்நாவல் ஆரம்பமாகிறது; திப்புசல்தானின் தந்

தை வைத்தர் அவியின் மரணத் துக்குப் பிந்திய நிகழ்ச்சிகளுடன் நாவல் தொடங்குகிறது. நாலரை ஆண்டுகால நிகழ்ச்சிகளையே அது சித்திரிக்கிறது.

ஜதரபாத் மற்றும் மராட்டிய மன்னர்களுடன் மைசூர் மன்னரின் போர்கள், அரண்மனைச் சதிகள், கலகங்கள் ஆகியவை இந்நாவலில் உணர்ச்சிகரமாக வருணிக்க பெற்றுள்ளன. ஆனால் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளருக்கு எதிராக திப்பு நடத்திய கடினமான போராட்டமே இந்நாவலில் முதலிடம் பெற்றுள்ளது.

இந்நாவலில் உண்மைக் கதாபாத்திரங்களும் கற்பனைக் கதாபாத்திரங்களும் வருகின்றனர். இத்தியர்களும், ஆங் கி லே யர்களும், பிரெஞ்சுக்காரர்களும், பாத்திரங்களாக உள்ளனர். 18 ஆம் நூற்றுண்டில் பிற்பகு தியில் இந்தியாவின் வாழ்க்கையை, மிகச் சுவையாகவும், உயர்த் துடிப்புடனும் ஆசிரியர் எழுதியுள்ளார்.

அந்தியப் படையெடுப்பாளர்களுக்கு எதிராக திப்பு சல்தான் நடத்திய வீரப் போராட்டம் நம் உள்ளத்தில் ஆழந்த அநுதாபத்தை ஏற்பட்டதுகிறது. தென்னிந்திய நாடுகளிடையே

காணப்பட்ட பிளவுகளும் பூசல் களும், திப்பு சுல்தானின் வீழ்ச் சிக்கு முக்கிய காரணங்களில் ஒன்றாகும்; இந்த ஒற்று மையின்மையானது பிரிட்டிஸ் அரசின் பிரித்தானும் குழ்ச்சிகளுக்குப் பெரிதும் வாய்ப்பளித்தது.

„பிரித்தானும் கொள்கையின் மூலம், இந்தியர்களின் உதவி யைக் கொண்டே இந்தியாவைப் பிரிட்டன் வென்றது“ என்று கார்ல்மார்க்ஸ் எழுதியுள்ளார்.

திப்பு சுல்தான் ஒரு சிறந்த வீரன் என்பதை இந்நாவல் மிக

வும் தெளிவாக உணர்த்துகிறது. திப்பு சுல்தானின் வாழ்க்கை யானது, இந்திய வரலாற்றில் ஓர் உணர்ச்சிமிக்க சோகமய மான கட்டத்துடன் இனிந்துள்ளது.

‘‘மைகுரச் சிங்கம்’’ என்ற இந்தாவல் எவிய நடையில் எழுதப்பெற்றுள்ளது. அந்தச் கால கட்டத்தின் வரலாற்றுப் போக்குகளை இந் நாவலாசிரியர் ஓர்வதார்த்தச் சித்திரமாகத் தீட்டியுள்ளார்.

“.....தமிழ், சிங்கள வகுப்புவாதிகளுக்கு எதிரான போராட்டத்தை நடத்துகின்ற இயக்கம் ஒன்றை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்றே நான் காலம் காலமாக கூறியிருக்கின்றேன்; எங்களுக்குள் ஒற்றுமை இருக்கவேண்டும். யாழ்ப்பாணத்தில் பிறக்கும் குழந்தைக்கும் மாத்தறையில் பிறக்கும் குழந்தைக்கும் உடம்பில் ஒடுகின்ற இரத்தம் ஒன்றுதான். தமிழ் சிங்கள எழுத்தாளர்கள் இந்நாட்டின் தேசிய ஒற்றுமைக்காகவும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்காகவும் தமது கலை இலக்கியங்களைப் படைத்தல் வேண்டும்.’

— இலங்கைப் பல்கலைக்கழக
(கட்டுப்பத்தை வளர்க்க) கலைவிழாவில்
— திரு. குணசேன விதான,

“.....சிங்கள, தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கிடையே உள்ள உறவு இப்போது பல பட்டு வருவது குறித்து மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கின்றது. ஒரு தமிழ் எழுத்தாளர்து வெள்ளிவிழாவில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றும் எனக்கு தமிழில் பேசமுடியாதிருப்பதையிட்டு பெரிதும் வெட்டப்படுகின்றேன். பிறபோக்குச் சச்தி களை முறியடிப்பதில் தமிழ், சிங்கள முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் ஒன்றுபட்டு செயல்படுவதை அறிக்கையில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.”

— இளங்கீரன் வெள்ளிவிழாவில்
— திரு. தர்மசிறி ஜெயக்கொடி.

1948 முதல்
1974 வரை

மு. கனகராஜன்

அசிரியர்கள்

சிறுக்கதை சிறுக்கள்

'ரஷ்ய கவிதையுலகின் சூரியன்' எனப் புச்சுப் படும் கவிஞர்களின் 175-வது ஆண்டு விழா நடக்கும் ஜூன் மாதத்தில் இலங்கையில் 'தமிழ் - சிங்கள் எழுத்தாளர் மாநாடு' நடாத்தப்படுகிறது.

மிகச் சமீப காலம்வரை நம் நாட்டின் தமிழ், சிங்களம் ஆகிய இரு பெரும் தேசிய மொழியினரும் அரசியல் காரணமாக இனவாதம் பேசியதால், சிங்கள இலக்கியம் பற்றி தமிழரும், தமிழ் இலக்கியம் பற்றிச் சிங்களவரும் அக்கறை செலுத்தாததோடு, 'ஒதுக்கியும்' வந்தனர் என்பது உண்மை. அந்தத் துர்ப்பாக்கிய நிலை காரணமாகத் தேசிய சிந்தனையிலும், வளர்ச்சியிலும் ஒரு பெரிய தடைகல் இருந்தது என்பதைச் சிந்திக்கத் தெரிந்தோர் உணர்கிறோர்கள்.

இலங்கை சுயமாகச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்த போது — 300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்வரை — அந்நியர் நம்மை ஆள வந்து தமது 'சிந்தனைகளை' நமக்குள் புகுத்தும்வரை — இலங்கை இனவாதம் பேசாத நாடாகத்தான் இருந்திருக்கிறது.

இன்றைய குழனிலும் 'நம்மவர்கள்' சுயமாகச் சிந்திக்கத் தொடங்கியதன் விளைவாகவே இம் மாநாடு உருப்பெற்றிருக்கிறது.

எனவே—

இலக்கியம் சரித்திரமாகும்போது — சரித்திரம் தன்னைத்தானே புதுப்பித்துக் கொள்வதால் — மீண்டும் 'பழைய' இனபேதமற்ற இலங்கைக்கான இலக்கியவாதிகளின் பங்குப் பணியாகவே இவ்விழா அமைகிறது எனலாம்.

இவ்வேலோயில்—

தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள் பல இன்று சிங்களச் சிறுகதைகளை மொழி பெயர்த்து தமது வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துகின்றன. அதே போல சமுத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் இருபத்தைந்தை சிங்களத்தில் வெளியிட முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு நம் தமிழ், சிங்கள சகோதரத்துவ முனைப்பின் போது நாமும் சிங்களச் சிறுகதை ஆசிரியர்களைப் பற்றி அறிந்திருத்தல் நன்மை பயக்கும்.

கிழெமத்தேய நலீன இலக்கிய வகைகளில், மேற்கிலிருந்து வந்த, சிறுகதை இலக்கியமே உருவும், உத்தி, உள்ளடக்கம், வெளிப்பாடு அனைத்திலும் பரிசோதனைகளையெல்லாம் செய்து வளர்ச்சி பெற்ற துறையாக இருக்கிறது.

தமிழ் மேற்குறிப்பிட்டதற்குள் அடங்கும்.

சிங்களம் ஓரளவு அடங்கும்.

சிங்களச் சிறுகதை ஆசிரியர்களை நான்கு கால கட்டத்திற்குள் அடக்கலாம். அவை 1948, 1956, 1958, 1969 என்ற பிரிவாயமையும்,

1948-ம் ஆண்டிற்கு முன் பிருந்தே பியதாச சிரிசேன, டபிள்யூ. ஏ. சில்வா, மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்ஹ, ஹெமபால முனி தாச ஆகிய நால்வரும் சிறுக்கை எழுத்தாளர்களாகத் திகழ்கிறார்கள்.

பியதாச சிரிசேன கணிச மான அளவு எழுதியிருக்கிறார். அந்தாட்களில் கிறிஸ்தவ 'மிஷனரி'யின் வரவினாலும், பாதிரி மாரின் முயற்சிகளாலும் ஏராளமானவர்கள் மதம் மாற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள். எனவே இவரின் கதைகள் கிறிஸ்தவ விரோதக் கதைகளாகவே அமைந்தன. அதனால் இவர் மக்களுக்கு 'உபதேசி'க்கத் தொடங்கியதால் இவரின் கதைகள் கலீத்துவத்தை இழந்து நிற்கின்றன. ஆனால் இவரின் கதைகள் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டத்துக்கு உதவியாக அமைந்திருக்கின்றன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

டபிள்யூ. ஏ. சில்வா வின் கதைகளை நோக்கினால் மேற்குறிப்பிட்டதற்கு மாருகவே இருக்கிறது. இவரின் எழுத்துக்களிற் கற்பண வாதமே மேலோங்கி நிற்கிறது. இவர் தன் கதைகளிலெல்லாம் ஒரு மேல்நாட்டுப் போக்கையே கையான் டிருக்கிறார். இதை இவரின் தொகுதிகளான 'நிதி - ஹவடிய' (வெள்ளி அரைஞான்), 'வேங்கவ' (கைலெஞ்சி), 'இங்கன் கொல்லா' (பிச்சைக்காரரப் பையன்), 'கெலே - ஹந்த' (காட்டு நிலா) முதலியவற்றில் காணலாம்.

ஹெமபால முனிதாசவின் கதைகளின் கரு, உரு பற்றி அதிகம் குறிப்பிடுவதற்கில்லை. கற்பணக் காதல் கதைகள் இவருடையவை, சிங்கள இலக்கிய

உலகில் ஒரு புதிய மொழி நடையையும், பிரயோகத்தையும் கையாண்டு 'ஹெலு குழு' வினரைச் சேர்ந்தவர் இவர் என்பதால் அந்த 'வக்கிர' நடை இவருக்குக் கைவந்திருக்கிறது. குமாரதுங்க முனிதாசாவைப் பின்பற்றுவர் இவர்.

அதுத்தவர் மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்ஹ. புதுமைப்பித்துண் இல்லாத நலீன தமிழ் இலக்கியம் எப்படியோ, அவ்வர்க்கு மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்ஹ இல்லாத சிங்கள இலக்கியமுமாகும். சிங்களச் சிறுக்கதைகளுக்குப் புதிய உத்தேகமும், வீறும் தந்தவர் இவராவர், அதுவரை 'இலக்கியம்' என்பது ஏதோ 'மகாவம்சம்' என்று சிலரும், வேறு பலர் பாளி மெழுமி கலந்து 'கிரந்தம்' என்றும் எண்ணியிருந்த அன்று, அதை மாற்றி 'இலக்கியம்' என்பது நீங்களே பேசும் வார்த்தைகள்தான், உங்கள் வாழ்வுதான்' என்ற நிலையைற்படுத்தியவர் இவரே. (இவரின் அவ்வாருன செயலுக்கத்துக்கு, கலாயோசி ஆனந்தக் குமாரசாமி போன்ற தேசிய வீரர்களின் தாய்நாட்டுணர்வும், கலாசாரப் போராட்டங்களும் கூட பின்னணியாயிருந்திருக்கலாம் என கருதுகிறேன். பியதாச சிறிசேனவுக்கும் இது பொருந்தும்) எப்படியானாலும் சிங்களச் சிறுக்கதையுக்கிள் பாராயார் என்று மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்றவைக்கு கூறலாம். ஏனெனில் இவரின் பாதிப்பு இல்லாத சிங்கள இலக்கியவாதிகளே இல்லை சிங்களத்தில் முதன்முதல் சிராமிய மக்களையும், அவர்தம் வாழ்க்கை முறைகளையும் உணர்வு பூர்வமாக எழுதிய பெருமை இவரையே சாரும். இவர் ஜாதகக் கதைகளை அடியொற்றி எழுதியிருந்தாலும்

ரஷ்யாவின் அன்டன் செகாவின் தாக்கம் இவரிடத்து சிறப்பாகக் காணப்படுகிறது.

பொதுவாகவே சிங்களச் சிறுக்கை ஆசிரியர்கள் எல்லோ ரையுமே செகாவ் ஆட்கொண் டிருப்பதைப் போலவே படுகிறது. ஆனால் அந்தத் தாக்கம் பலருக்கு தேரடியாக அல்லாமல் மார்டின் விக்கிரமசிங்ஹ மூலமாகவே வந்திருக்கிறது.

மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்ஹ வின் 'ஆ ஞ ஸ ம' பலரையும் தாக்கியிருந்தாலும் இவரின் வாரிசாகக் கூறக் கூடியவராக ஜி. பி. சேனநாயக்காவையே குறிப்பிடலாம்.

ஜி. பி. சேனநாயக்கா மிகச் சிறந்த சிறுக்கை எழுத்தாளர். மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்ஹவின் கதைகளைவிட அற்புதமாக அமைந்த கதைகளைக் கூட எழுதியவர் இவர். ஏனைய சிங்கள எழுத்தாளர்களே இதை ஏற்றுக் கொள்ளார்கள். என்றாலும் இவருக்கு முற்போக்கு 'லேபிளீ' விமர்சகர்கள் ஒட்டுவதில்லை. மாப்பசான், செகாவ் இருவரின் பாணியை இவரின் கதைகளிற் காணலாம். இவரின் தொகுதி கள் 'பலிகெள்மீ' (பழிவாங்குதல்), 'துப்பதுன் - தெதிலோகய்' (ஏழைகளில்லாத உலகு) 'மிதுரிய' (கிணேகிதி) என்பன! இவர் இன்று மக்களைவிட்டு தனித் துப் போய்விட்டதாக விமர்சகர்கள் கணிக்கிறார்கள். இவரின் கதைகளை இப்போதெல்லாம் காணமுடியாதது அதனால் தான்போலும்.

அடுத்தது 1956-க்குப் பிற்கிய இரண்டாவது காலகட்டமாகும். இப்பகுதியில் கிராமப் புறம் தந்த மடவளர் ரட்னையக்கா அறிமுகமாகிறார். இவர் கிரா

மிய குத்திலையில் பல கதைகளை எழுதியுள்ளார். சிங்கள இலக்கிய உலகில் மிகவும் குறிப்பிடக் கூடியவர்களான மேலும் இருவர் இக்காலத்திலேயே சிறப்பாக எழுதலானுர்கள். ஒருவர் குணதாச அமரசேகர, மற்றவர் கே ஜயதிலக்க.

குணதாச அமரசேகராவின் எழுத்துக்கள் அதிகம் வாதப் பிரதி வாதங்களுக்குப்பட்டவை என்றுவடன் 'எஸ். பொ.' எனப் பத்துக்கு வருவார். காரணம் பாலுணர்வு சம்பந்தமான கதைகளே. மேற்கத்திய பாலுணர்வுப் பரிசோதணைகளை குணதாச அமரசேகர சிங்களத்தில் செய்ய முற்பட்டார் எனலாம். மாப்பசான் இவரை அதிகமாக வசீகரித்திருக்கிறார். என்றாலும் இவர் சமீபத்தில் தனது கதைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது தானே அவற்றைக் 'கூடாதவை' என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

மாப்பசானின் நாவலோடுதி. ஜானகிராமனின் 'அம்மாவந்தாள்' நாவலையும் படித்தவர்கள், குணதாச அமரசேகராவின் 'யலி - உபன்னெமி' (மண்மெ பிறந்தேன்) என்ற நாவலை மும்கூட ஒருசேரப் படிப்பது ஒரு 'சவையான' அனுபவமாகவே இருக்கும். 'யலி - உபன்னெமி' 1959 - 60-ம் ஆண்டளவில் வெளியிடப்பட்டது.

கே. ஜயதிலக்க முற்போக்கு அணியைச் சேர்ந்தவர்; ஒருயதாரர்த்தவாதி. கணிசமான அளவு முற்போக்குக் கதைகளை எழுதியிருக்கிறார். இவரின் பாத்திரங்கள் பெரும்பாலும் தாழ்ந்த மத்தியதர வர்க்கத்தினராகவே இருக்கும். கதைகளில் இவர்

உயிர்த்துடிப்பான் மனிதர்களைச் சிருஷ்டத்துள்ளார். ‘பராஜி தயோ’ (தோற்றவர்கள்), ‘தின் – சடான்’ (தினக்குறிப்பு), ‘சரித்த - துனக்’ (முன்று சரிதங்கள்), ‘காலே அயந்ததே’ (இதுதான் காலம்), ‘அப்ரசன்ன கதாவக்’ (வெறுப்பானதோர் கதை) என்பன இவரின் நூல்களாகும்.

மூன்றாவது 1958-க்குப் பிந்திய காலகட்டம். இக்காலத்தில் ஏறக்குறைய பத்து ஆண்டுகள் வரை சிங்கள இலக்கிய உலகம் எதையுமே உருப்படியாகச் செய்யவில்லை. (அரசியல் ‘உருப்படி கெட்டது’ம் கூட இதே கால கட்டத்தில்தான் என்பது ஒப்பு நோக்கத் தக்கது) இங்காலப்பகுதியில் புதியவர்களும் தோன்ற வில்லை. குறிப்பாக சிறுகதைத் தொகுதிகளே விற்பனையாவ தில்லை என்ற நிலையும் இருக்காலப் பிரிவிலேயே இருந்திருக்கிறது.

தமிழ் இலக்கியத்தைப் பொறுத்தனவில் இலங்கையில் இங்காலப் பகுதியிற்கும் இலக்கிய உத்துவேகமும், வீறும், வீசுக்கம் பொங்கிப் பிரவகித்தது; புதிது புதிதாகப் பலர் தோன்றினார்கள். அரசியலிலும் பெரிய திருப்புழைக் காலம் இது. அந்த வேலையில் சிங்கள இலக்கிய உலகம் ஏன் மந்தகதியிலிருந்தது? இது தனிப்பட்ட ஒரு ‘தீசிஸ்’ எழுதக் கூடிய விஷயமே.

அடுத்தது 1969-க்குப் பிந்திய புதியவர்கள் தோன்றிய நான்காவது காலப்பகுதி. டாக்டர் சரச்சந்தரவின் வருகை நிகழ்ந்ததும் இப்போதுதான். இவரை ஒரு சிறுகதையாசிரியராக எவ்வரும் குறிப்பிடாத போதும், அரசியல் முதல் இலக்க

கியம்வரை எல்லாவற்றையுமே போராட்டமாக்கிக் கொண்டுள்ள மத்தியதர வாழ்வுபற்றி இவர் அதிகம் எழுதினார். மனே உணர்வுகளே இவரின் சிறப்பம் சம். இவரின் நாடகங்களிலும் இதைக் காணலாம். நாடகம் மக்களை இலகுவில் சென்றடைவதால் இவர் நல்ல நாடகக் காரராகவே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளார்.

வேறும் இருவர் ஏ. வி. சுரவீர, எச். ஏ. செனிவிரதன் ஆகியோர்.

ए. वि. सुरवीर आम्ररळमिक्क
एमुत्तराराक मिनीर्किरूर्-
एमुत्तिल ऎल्लाक कलै नृन्युक्त
कृष्णकौम्यम्, उत्तिकौम्यम् चिं
कात दिन देशयान्तवर इवरो.
चिरुकते इलक्कियத்துकु किरन्त
पण्णियामृतीयिरुप्प वर् इवर.
இவரின் கதைகளில் மத்தியதர வர்க்கத்தின் வாழ்க்கை மிகுந்த வீச்சோடு படம்பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. சிங்களத்தில் இங்காலத்தில்தான் ‘மக்கள் இலக்கியம்’ என்ற கோஷம் உச்சமடைந்தது என்பதால், அது இவர்களுக்கும் சிறப்பிடத்தைத் தந்தது. இவரின் ‘ஹெய்யம்- மாருவ’ நாவல் (ஹெய்யம் மாருவ ஒரு கிராமத்தின் பெயர்) சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்றது. இவரின் ‘பெதி- தியட- பொறதிய’ (நல்ல நீர் சேருகிறது) என்ற சிறுகதைத் தொகுதி உயர்தர வகுப்புகளுக்குப் பாட நூலாகச் சிபாரிசு செய்யப்பட்டுள்ளது.

எச். ஏ. சென்றிரட்டு பல நல்ல முற்போக்குக் கதைகளை எழுதியவராகிறார். இவரின் கதைக் கருக்கள் சாதாரண மக்களின் சுக துக்கங்களே. இவரிடத்து உணர்ச்சி மயமான, விழுகொண்ட மொழி நடை இல்லாவிட்டாலும் அது அவருக்கே உத்திரானது. இவரின் தொகுதிகள் ‘நித்திரா கீதய’ (நித்ரா கீதம்), ‘புதைக் கூப்ளு’ (மகன் பிறந்தான்). இத்தொகுதியில் பல நல்ல கதைகளிருக்கின்றன.

இக்காலத்துக்குரியவராக சிரிலால் கொடிகார என்பவரை யும் குறிப்பிடலாம். இவரும் ஒரு முற்போக்கு எழுத்தாளரே. இவரின் தொகுதி ‘கஹேன் வெடுனு கெஹேனி’ (மரத்திலிருந்து விழுந்த பெண்).

பின்னர் அறிமுகமான மிகவும் குறிப்பிடக் கூடியவர்தான் குண்சேன விதான். இவரின் தாரக மந்திரமே தேசிய ஜக்கியம்தான். மிகச் சிறந்த முற்போக்காளர். சாகித்ய மண்டப் பரிசுபெற்ற ‘ஜயாவகே கெணக்’ (அண்ணைப் போல் ஒருவன்) என்ற தொகுதி இதை மாண்சீகமாக நிறுபிக்கின்றது. (சிங்களத்தில் ‘அண்ணை’ யும், ‘அத்தானை’ யும் கூட ‘ஜயா’ என்றே அழைப்பார்கள்) சிங்களத்தில் உழைக்கும் வர்க்கத்தைப் பற்றிய முதலாவது தொகுதியும் இதுவே. இவரின் மொழி நடை எனிமையும், இனிமையும் கொண்டதாகும். இன் ஒற்று மைக் கதைகளான ‘பாலம்’, ‘அண்ணைப்போல் ஒருவன்’, ‘மிஸ்டர் சுந்தரம்’ என்பவை யெல்லாம் தமிழிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

குண்சேன விதான்

குண்சேன விதானவுக்குப் பின் சிங்கள எழுத்துகளில் ஒரு புதிய மாற்றம் காணப்படுகிறது. மிகப் பலர் இன்று இவரைப் பின்பற்றி இன்றுவேஷத்திற் கெதிராகவும், தேசிய ஜக்கியம் தொழிலாளர் பிரச்சனை பற்றியும் எழுதுகிறார்கள்.

இப்போது 1970-க்குப் பிந்திய பகுதி, இக்காலத்தில் உருவாகியவர் ஆரியரத்ன விதான். மிகவும் இளாஞ்சூரான இவர் முற்போக்காளர். மலையக மக்களின் வாழ்க்கையை நேரடியாக கண்டு அனுபவித்தவராதலால் இவரின் கதைகளில் மலையகத்தினரின் வாழ்க்கை அவலங்கள் நன்கு சித்தரிக்கப் படுகின்றன. ‘காவல் காரயா (காவற்காரன்) இவரின் சிறுகதைத் தொகுதி.

துடிப்போடு எழுதும் இன் குறைவராக செல்ல விகருண பேரேராவைக் குறிப்பிட வேண்

டும். நகர்ப்புற சேரி வாழ்வை மிக அழகாகப் படம்பிடித்துள் என்ன காலமாக எழுதும் இவரின் கதாபாத்திரங்களெல்லாம் சேரி மக்கள்தானென்னிலூம் இவரைச் சிலர் முற் போக்கு எழுத்தாளர்களுக்கெதிராகப் பயன் படுத்துவதாக சிங்கள இலக்கிய மட்டத்தில் ஒரு அபிப்பிராயம் நிலவியியது. ‘அந்துரென் எவ்யட’ (இருளி விருந்து ஒளிக்கு) இவரின் தொகுதி.

இன்று சிங்கள இலக்கிய உலகில் ‘புதுயுக சிந்தனை’ பரவலாகவே ஒளிபாய்ச்சுத் தொடங்கியிருக்கிறது. ‘மக்கள் இலக்கியம்’ பற்றி அணவருடே பேசுகின்றார்கள். பல புதிய இளைஞர்கள் காலத்தின் தேவையை ஒட்டி எழுத முயற்சிக்கின்றார்கள். இதற்காக ஆக்கட்டுரவாளர் பணிகளை ‘மக்கள் எழுத்தாளர்முன்னை’ செய்து வருகிறது.

இச் சங்கத்தின் வெளியீடுதான் ‘ஜனருவிய’ பத்திரிகை.

என்றாலும் இவற்றிற்கு எதிர்க் குரல்களும் இல்லாமலில்லை.

ரஷ்ய மொழியில் வெளிவரவிருக்கும் இலங்கை சிறுக்கதைகள் என்ற தொகுதியில் 15 சிங்களக் கதைகள் இடம்பெறுகின்றன. இத்தொகுதியில் கே. ஜயதலக, குணசேண் விதான் மார்டின் விக்கிரமசிங்க, ஏ. வி. சுரவீர, சிரிலால் கொடிகர, ஆரியரத்ன விதான முதலியோரின் கதைகளெல்லாம் இடம் பெறுகின்றன.

கிறப்புமிக்க ஒரு எழுத்தாளனின் ஒவ்வொரு வரியும்கூட எதிர்கால சந்ததியினருக்கு விலைமதிப்பற்றதாகும். நமது பணியும் அவ்வண்ணமே அமையட்டும்.

“இன்று பல தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பரந்த மனத்தோடும், உற்சாகத்தோடும் சிங்களக் கதை, கட்டுரைகளைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து வருகிறார்கள். அது தேசிய ஐக்கியத்தை பொது மக்கள் மத்தியில் கட்டி வளர்க்கப் பெறும் உதவியாயிருக்கிறது..... இன்றைய அவசரத் தேவையான இன ஒற்றுமை, இன, வர்க்க பேதமற்ற சமுதாயம் ஆகிய உயர்ந்த வட்சியம் பேணும் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் இலங்கை எழுத்தாளர்களாகிய நாம் ஒன்றுபட்டு ஓரளவியிற் திரளவேண்டும்.

— நீர்கொழும்பு

இலக்கிய வட்ட ஆண்டுவிழாவில்

— திரு. ஆரியரட்ன விதான

திரைப்படத்தில் திருமதி வெளின்

— நன்சி

“உலகின் மிகச் சிறந்த
28 திரைப்பட டைரக்டர்களில்
மார்க் தன்ஸ் காயும் ஒருவர்”
என்று ‘யுனஸ்கோ’ தகவல்
கூறுகிறது.

இவ்வாறு பெயரும் புகழும்
பெற்றுள்ள மார்க் தன்ஸ் காய்,
அன்மையில் வெளினது மனைவி
நதாஷா குருப்ஸ்கயாவின் வாழ்க்
கையைத் திரைப்படமாகத் தயா
ரித்துள்ளார் ‘நதாஷா’ என்
ஞும் பெயரில் இப்படம் வெளியாகியுள்ளது. வெளினைப்பற்றி
இவர் தயாரித்துள்ள மூன்று
படங்களில் இதுவும் ஒன்று.
‘அன்னையின் இதயம்’ ‘தாயின்
பேரன்பு’ என்ற படங்களை இத
ற்குமுன்பு இவர் தயாரித்தார். வெளின் பற்றியும், அவரது
அன்னை மரியா அலெக்சாந்தி
ரோவனு பற்றியும், இவை சித்
தரிக்கின்றன. ‘நதாஷா’ என்ற
படம் பற்றி முன்னரே குறிப்
பிட்டோம்.

‘அன்பு, சுதந்திரம் என்றும்
மகத்தான் தந்துவங்கிளிடையே
இற்றுமை இருக்கிறது என்பதை,
திரைக் கதை ஆசிரியர்களான
ஸொயா லாஸ்கிரெசன்ஸ்காயா,
இரினாதன்ஸ்காயா ஆகியோரும்
நானும் காட்ட விரும்பினோம்.
வெளின் து உள்ளத்தைக்
கொள்ளை கொண்ட அந்த அழ

கான் இளம்பெண்ணின் வாழ்க்
கையைத் திரையில் சித்தரிக்க
விரும்பினோம்’ என்று டைரக்டர்
மார்க் தன்ஸ்காய் கூறினார்.

12 முதல் 29 வயது வரை
யில் நதாஷா குருப்ஸ்கயாவின்
வாழ்க்கையை இப்படத்தில்
காண்கிறோம். ஓரளவு வசதியும்
முற்போகக்கு கருத்துக்களும்
கொண்ட குடும்பத்தில் தோன்
நியவர், நதாஷா. சர்வதேசத்
தொழிலாளர் சங்கத் துடன்
அவர் தந்தை தொடர்புகொண்
டிருந்தார்; எனவே, ஜார் அதி
காரிகளால் குற்றம் சாட்டப்
பெற்று, உயர் பதவியிலிருந்து
நீக்கப்பெற்றார். அவர் இறப்ப
தற்கு முன்பு தன் மகளிடம்
இவ்வாறு கூறினார்; ‘சுதந்தி
ரத்திற்காகவும், நீதிக்காகவும்
பணியாற்று; மக்களின் துன்ப
துயரங்களை அலட்சியம் செய்
யாதே?’

வெளினும் நதாஷாவும் ஒரு
வரைப்பற்றி ஒருவர் நிரம்பக்
கேள்விப்பட்டிருக்க போதிலும்,
1894 வசந்தகாலம் வரை சந்
திக்கவில்லை. தலை மறைவாக
இருந்த மார்க்சியவாதிகள், தாங்கள்
சந்திப்பதற்கேற்ற வாய்ப்பாக,
அவ்வாண்டின் வசந்த விழாவையும், விருந்த தயும்
பயன்படுத்துகிறார்கள். குருப்ஸ்

கயாவும் ‘கிழவரும்’ (அந்தக்கா லத்தில் வெளின்து புனைபெயர்). விருந்து முடிந்தவுடன் ஒருங்கே வெளியேறுகிறார்கள். செயின்ட் பிட்டர்ஸ்பர்கின் புறநகர்ப்பகுதி யில் அவர்கள் நடக்கிறார்கள். வசந்தவிழாக் கல்லியாட்டங்கள் முழு முச்சடன் நடைபெறுகின்றன. வெளினும் குருப்புக்கயா வும் நாட்டுப் பாடல்களையும், வேடிக்கைகளையும் ரசித்து கொண்டே செல்லுகிறார்கள்; பிரியவேண்டும் என்ற எண்ணமே அவர்களுக்குத் தோன்றவில்லை.

1895 இல் வெளின் கைது செய்யப்படவார்; சிறைச்சாலையிலிருந்து வெளினுக்கு வேண்டிய பார்சல்களை குருப்புக்கயா இடையருது எடுத்துச் சென்றார்டு 1897 இல் ஷாஷ்வன்ஸ்கோயே என்னும் சைபீரிய கிராமத்திற்கு வெளின் நாடு கடத்தப்பட்ட பொழுது, தன்னை யூபாவுக்கு நாடு கடத்தாமல், வெளின் இருக்கும் சைபீரிய கிராமத்திற்கே அனுப்புமாறு அதிகாரிகளிடம் நதாஷா வின்னப்பித்துக் கொண்டார். இறுதியில் ஷாஷ்வன்ஸ் கோயே வகு குகுருப்புக்கயா வருதல், திருமணவிழாவில் அவர்களது நண்பரும் புரட்சிக்காரருமான கிளெப்கிர்விஜூனேவ்ஸ்கி, ‘நாங்கள் திருச்சபையில் மனஞ் செய்யவில்லை’ என்றபாடலுடன் கிதார் வாசித்தல் என்னும் காட்சிகளுடன் இப்படம் முடிவடைகிறது.

குருப்புக்கயா வேடத்தில் நதாவிய பெலக்வஸ்திகோவா என்ற இளம் நடிகை நடிக்கிறார், அன்மையில் திரைப்படக் கல்லூரியில் இவர் பட்டம்பெறுகிறார். ‘எரிக்கரையில்’ என்ற படத்தில், வேணு பர்மினை என்னும் பாத்திரமாக நடித்து, இவர்

சோவியத் நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும்புகழ்பெற்றுள்ளார். அதரது முதல் படம் அது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது:

‘குருப்புக்கயா வேடத்தில் நடிக்க முடியுமா என்று ஆரம்பத்தில் பயந்தேன். பின்னர், இந்த அற்புதமான பெண்மணியைப் பற்றி பல நூல்கள் படித்தேன்; குருப்புக்கயாவின் கட்டுரைகளையும் கடிதங்களையும் படித்தேன்’ என்று நதாவியா கூறினார்.

‘சோவிரமென்னிக் நாடகமன்ற’ ததின் நடிகாரன் ஆந்திர மியாகோவ், வெளின் வேடத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றது கண்டு பலர் வியப்படைந்தனர். அவர் ஏற்கெனவே பல வேடங்களில் நடித்துள்ளார், படப்பிழிப்பின்போது, வெளின் வேடத்தை அவர் மிகச் சிறப்பாக நடித்தார்; தமது சகாக்களின் பந்த்தைக் கொள்ளிகொண்டார்.

‘நதாஷா’ என்ற படத்தில் இளம் புரட்சிக்காரரான வெளினைக் காண்கிறோம்; உற்சாகமும் ஆற்றலும் பொங்கித் ததும்பும் இளைஞர் அவர் திசமுகிறார்.

ஒவ்வொரு தலைசிறந்த கலைஞரும் ஒரு பிரதான கருப்பொருளைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள்; தன் வாழ்நாள் முழுவதும், அதற்கு விகவாசமாக இருக்கிறார்கள். டெரக்டர் மார்க் தன்னுடையப் பொறுத்தவரையில்: வெளினே அவரது பிரதான கருப்பொருள். வெளின் துவாழ்வு, பேரராட்டங்கள், குடும்பம், தோழர்கள் ஆசியோரைத் திரைப்படங்களில் சித்திரிப்பதே அவரது ஜீவிய இலட்சியம். நதாஷா என்ற படம் இதற்கு மற்றொரு சான்றூரும்.

தேசிய ஒருமைப்பாடும்

அண்மைக்காலச்

சிங்களக் கலை இலக்கியம் காட்டும் பொது உணர்வுகளும்

எஸ். எம். ஜே. பைஸ்தீன்

'கலை இலக்கியம் மூலம் தேசிய ஒருமைப்பாட்டை உருவாக்க முடியுமா?' எதிர்மறையான உட்கோளுடன், அலட்சியத்தோடு எழுப்பப்படும் ஒரு கேள்வி இது. ஆனால் அதே சமயம் முழு நம்பிக்கையுடன் முன்வைக்கப்படும் ஒரு தத்துவமாகவும் இது உள்ளது. கலை இலக்கியம் யாருக்காக, எந்நோக்கத்துடன் படைக்கப்படுகிறது, என்பதைக் கொண்டு இக்கேள்விக்கு இரிதான் ஒரு பதில் பிறந்துவிடும். கலை, வியாபாரத்தை நோக்காகக் கொள்ளும் போது, அதில் தேசிய ஒருமைப்பாடு போன்ற நல்லிலகுகளுக்கு இடமிராது. அவ்வாறே, ஆத்மதிருப்தி, கலை நயம் போன்ற மட்டுப்பட்ட நோக்குகளும் தேசிய ஒருமைப்பாடு போன்ற இலட்சியங்களை நோக்கி இட்டுச்செல்லமாட்டா. ஆனால், கலை இலக்கியம், சிருஷ்டிக்கர்த்தாவின் கருத்து, உணர்வு வெளிப்பாட்டுச் சாதனம் ஒன்றே. அதன் பயனை ஒரு சிலரோ, பலரோ, சுகலருமோ அடைவது, அது ஏன்? யரகுக்காக என்ற நோக்கின் விரிவு எல்லையைப் பொறுத்தது. கலை

இலக்கியம் பொதுமக்களை முதன்மைக்காண்டே உருவாக வேண்டும். இவ்வாறு அங்காரண மக்களை அளவளை விச் செல்லும்போது, அதன் வழியே தேசிய ஒருமைப்பாடு வெறும் சுற்பணியாக மட்டும் நிற்றுவிடாது. இந்நிலையில், அண்மைக்காலச் சிங்களக் கலை இலக்கியங்களிற் காணப்படும் உணர்வுகள் ஓர் இன்ததுக்கு மட்டுந் தனியானவையாக இல்லை. ஆசாபாசம், கதுக்கம் படைத்த மானுடம் என்ற முறையில் யாவருக்கும் பொது வானவையாக உள். கவிதை, புனிசுதை, நாடகம், சினிமா ஆகிய துறைகளில் இப்பண்புகளைக் காண்போம்.

ஆதிகாலமுதலே கவிதை கலைஞருக்கும், சுவைஞர்களுக்கு மிடைபில் நெருங்கிய பிழைப்பை ஏற்படுத்தி வந்துள்ளது. முதிராவிளங்கற்பணைகளினின்று, மீனாவிதார வெளிப்பாடுகளாக மாறிச் சென்ற நவீன சிங்களக் கவிதைகளில், 'மானுட நேசப் பேரக்கு' மலர்ந்துள்ளது. சாதாரண மக்களது வாழ்க்கை அனுபவம் கவிதைப் பொருளாக

தருப்பெறுகிறது. பராக்கிரம கொடித்துவக்குவின் 'பொடி மாலியே' (சின்னத்தம்பியே) மொனிக்கா ருவன்பத்திரனவின் 'தகனம் தேஷயக்கின்' (தடை சுய்யப்பட்ட தேசத்திலிருந்து) ஆகீய தொகுதிகளை இங்கு குறிப்பிடலாம். இவற்றும் ஞம் 'பொடிமலியே' என்ற தொகுதிபற்றி மேலுஞ் சிறிது கூறுதல் தகும் நூலின் பின்புற அட்டை, 'நாட்டின் பிரச்சினையும், அதன் எதிர்காலமுமான பொருள் இல்லாத வர்க்கத்துச் சகோதர மக்கள் வாழ்வடன் நடத்தும் பொதுவான போராட்டத்தைச் சித்திரிக்கின்ற சதந்திரமான, உன்னதமான இலக்கியங்களை உருவாக்க வேண்டும்' என்ற வெனினின் கூற்றைத் தாங்கியுள்ளது முகப்பு அட்டை, 'பொடிமலியே' என்ற தலைப்புக் கவிதையில், 'கிட்டிப்புல்லைக் கையின் தாங்கியவாறு நாள்முழுதும் வயற் காவலில் ஈடுபட்டுள்ள சின்னத்தம்பியிடம், ஆசிரியர் கூறுவதாக அமைந்த

'உங்குக் கால்கள்
நோகு தென்றுல்
வயவிடையே கல்
மஞ்சத்தில்
அமரு.
கல் அப்போது
கதிரையாக மாறும்.....'

என்ற வரிகளைச் சோவியத் தித்திரமொன்று அமைத்துக் காட்டுகிறது. கவிதைத் தொகுதிச் சமர்ப்பணவுரையில், 'சகோதரர்க்களே, இதில் இடம்பெறும் யாவுங் கற்பணைகளே என நான் உங்களிடம் எப்படிக் கூறுவேன்? இதனை உங்களுக்கன்றி வேறே வருக்குச் சமர்ப்பணங்கு செய்வேன்? என இரண்டே வசனங்

களில் வினவுகிறோர். இவற்றையெல்லாங் கடந்து சென்று, கவிதைகளைச் சுவைக்கும்போது, றப்பர்த் தோட்டத் தொழிற் சாலையில் வேலைச் சுமையினால் வாடிவதங்கும் சிரிமெனிக்கா, நாட்டின் கல்லி முடைக்குப் பலியாகி வழக்குரைக்கும் மனவைனாருவன். வேறென்னித்தச் செல்லுமில்லாத போதும் கல்லிச் செல்வத்தை நடித், கல்லுக்குச் சல் அடியெடுத்து மகாவித்தியாலயத்துக்கு வரும், சுகமாவதி போன்ற சாமானியர்களையே சந்திக் கலாம். இவை அண்டத்துக்குஞ் சிகரம் வைத்தாற்போன்றது. 'அப்பேகெணக்' என்ற கவிதை, எல்லானாலுக்கும். துட்டகைகழுனுவுக்குமிடையில் நடந்த போரை உருவகப்படுத்தி ஆசிரியர் எழுதியுள்ள பின்வரும் அடிகள் கவனித்தற்பாலன:-

எல்லாளன் துட்டு கைமுனு
போர் !

துட்டுகைகழுனுவுக்கு

வெற்றிமேல் வெற்றி !!

எல்லாளனின் சடலம்
யானையின் மேல் !!!

நிறுத்துங்கள் கரகோசத்தை
நிறுத்துங்கள் கரகோசத்தை
நிறுத்துங்கள் கரகோசத்தை
யாருக்காக இக்கரகோசம்?
அவர் பொருட்டு சுதற்கு

ஓரு... ஓளி... கண்ணீர்
எவரிடம் உளது?

அன்று இறந்தது
எம்மில் ஒருவரே!

எமது
அகத்து
உதிர உறவினர்!

நவீன் சிங்களக் கலைஞர் ஒருவர் ரது சிந்தனைப் போக்குக்கு. 'பொடிமல்லியே' தொகுதி ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

வாழ்வைப் புணந்து கூறுவதே புணக்கதை. இல்லாத ஒருவகை வாழ்வைப் புணந்துரைக்கும் கணக்கள் குவங்குருக்கு வெறும் வெறுட்டலாகவே இருக்கும் எனவே 'ஒரு குறித்த குழுவில் கதாபாத்திரங்கள் எவ்விதம் இயங்கக்கூடும்' என்பதைப் புணக்கதைகள் சித்திரிக்கவேண்டும். அன்றையக்காலச் சிங்கள நாவல்கள் விவசாயிகள். தொழிலாளர் ஆகிய இந்நாட்டுச் சாதாரண மக்களது வாழ்வை முனைந்து கருவாகக் கொண்டமைகின்றன. ஜயசேன ஐயக்கொடியின், 'அஸ்வவன்ன' (அறுவடை) கிராமவாசிகளது பழக்க வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகளை விமரிசிப்பது. நந்தசேன ரத்தனபாலவின், 'நொ தனியிகா கே தோசா' (யார் முற்றமுமறியேன்) வண்ணிப்பிரதேச விவசாயிகளது வாழ்வைப் பற்றியது. கே. ஜயத்திலக்கனவின், 'புஞ்சிராள்' கிராமப்புற மத்தியதர வர்க்கத்தைப் பற்றியது. ஆர். ஆர். சமரக்கோனின் 'கே குருல்லா' (வீட்டுக் குநிலி) நகரப்புற மத்தியவர்க்கத்தையும், கருணை பெரோவின் 'அந்துரட்ட எவியக்' (இருஞ்சிகு ஒளியொன்று) சேரிவாசிகளையும் பற்றியன. கிராமப்புறங்களிலிருந்து பஸ்கலைக்கழுக்கள் சென்று, பட்டம் பெறும் இளைஞருது மனவுணர்வுகளைச் சித்திரிக்கும் நாவல்களுங்குறிப்பிடத்தக்க அளவில் எழுந்துள்ளன. 'வபுமல் சுவந்த நெத்த' (சுரைப் பூவுக்கு மனங்கிடையாது) 'நரியா சஹமிதி வெல' (நரியும் திராட்சைக் கொடியும்) என்பன இத்தகையனா?

நாடகம் வாசிப்புக்கும் ஏற்றதாயினும், நடிப்புடன் சேர்ந்து காட்சிப்படுத்தவின் மூலங் கூடுதலான கவையுணர்வையுட்டவல்லது. சமகாலச் சிங்கள நாடகங்களுட்பல சமூகயதார்த்த நிலைமைகளைச் சிறந்த முறையிற் சித்திரிக்கின்றன. இவை சாதாரண மக்களைப் பற்றியவாக அனைத்து போதிஆம், சாதாரண மக்களுக்கு எட்டுவதில்லை என்றெருரு குறைநிலவிவருகிறது. தலைநகரில் புதிதாகத் தோன்றியுள்ள ஜோன்ஹ் சில்லா நாடக அரங்கு, வெளியூர்களிலும் சிறந்த சிங்கள நாடகங்களைக் குறைந்த கட்டணத்திலோ, இலவசமாகவோ நடிப்பித்துக் காட்டக் கலாச்சாரத் தினக்களத்தின் நடவடிக்கை என்பன இந்நிலையில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்த உதவி வருகின்றன இம் மாற்றங்களின் பெறு பேறுகளை ஓரளவுக் காதல் புதிய சிங்கள நாடகங்கள் மூலம் உணர முடிகிறது. புதிய நோக்குகளுடன் பல புதிய நாடகக் கலைஞர் முன் வந்துள்ளனர். பர்னைப் பெரோாவின் 'கேஷம் டுமி'. 'நெவ எனதுரு' (கப்பல் வரும் வரை) ஆகிய இரு நாடகங்களை முதலிற் குறிப்பிடலா. 'கேஷம் டுமி' சமவட்டமைப் பாதை கண்டமானது; அதன் வழியிலே தடைகளும், சொந்தப் பிரச்சினைகளும் எதிர்ப்படும். அவற்றை எல்லாம் எதிர்கொண்டு முன்னேறிச் செல்ல வேண்டும் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. 'நெவ எனதுரு' இன்றுயாவற்றையும் அன்றூடம் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினையை ஆராய்கிறது. கப்பல் வரும் வரை உணவுக்காகவும், ஏனையதேவைகளுக்காகவும் காத்திராமல், மண்ணையும், நாட்டு.

வளங்களையும் பண்படுத்திப் பயன்பெற வேண்டும் என்று கூறுகிறது. தில்லை குணவர்த் தனுவின் 'சீத்தள தினு தேத்' (நீலத்தை வென்ற இருக்ககள்) நிலவுடமையாளரால் அஸ்லல் பட்ட விவசாயிகள் தமது உரி மைகளுக்காக நடத்திய போராட்டத்தையும், அதிற் பெற்ற வெற்றியையும் காட்டுகிறது.

கலைநய சிருஷ்டிகள், வணிக நோக்கிலான சிருஷ்டிகள் என்ற இருவேறு திக்குகளில், பொது மக்களின் உண்மையான தேவை களினில்லை விலகி நிற்கும் சிறுகள் சின்மாவுலகில் ஒரு நீண்ட இடைவெளியின் பின் 'அகஸ் கவவ' (ஆகாச ஈங்க) என்ற திரைப்படம் வெளியாகியுள்ளது. புதுமையான ஒரு படைப்பாக உருவாக்க முயன்றும், முன்குறித்த இரு பஷ்புகளுக்கும் இயைபுகாண முயன்றமையால் சிருஷ்டியிற் தோல்வி கண்ட ஒரு படம், (வருவிலும் தான்!) எனினும், இதில் நயக்கத்தக்க சில பண்புகளும் உள்ளன. இது சமகால இளைஞருது பிரச்சினைகளுக்கு முறையை கொடுக்க முனைந்துள்ளது. இவ்வகையில், 'ஹந்தானே கத்தாவ' வை விட ஒருபடி முன்னேற்றமே. இளைஞர்கள் ஏன் சமுகவிரோத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட நேருகிறது என்பதற்கான பக்கப்புலமும் நன்றாகாட்டப்பட்டுள்ளது. கள்ளக் கடத்தற் பொருள்கள் வாங்கக்கூடியோரைச் சுவர்ந்திமுக்கும் முயற்சியிலே கொழும்பு நடைபாடுத்தளில் அலைந்து திரியும் சிங்கள் இளைஞர்கள் சரளமாகத் தமிழிலும் பேசுவதாக அமைந்த காட்சிகள், இதை ஒத்த பிரச்சினைகள் மொழி ஊடகங்களையும் மீறி நிற்பவை என்பதனையே குறி காட்டுகின்றன. விஜயா குமா

ரதுங்கவீன் பாத்திரப் படைப்பு இப்படத்தில் ஒரு விசேஷ பண்பாகும். இவர் சிங்களச் சினி மாவுலகின் ஜனரஞ்சகக் கதாநாயகர். சிங்களத் திரைப்படங்களுள் வகுவில் அமோக் காத்தீக்களை ஏற்படுத்திய 'துஷாரா' படத்தின் மூலம் மக்களின் அபிமான கதாநாயகரானவர். 'எஸ். எஸ். சி. பரீட்சையிற் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தும், சந்தர்ப்ப வசத்தால் மதுபானக் கடை ஒன்றில் தொழிலில் அமர்நிர்ப்பந்திக்கப்பெற்ற ஒரு கதாபாத்திரம். பின்பு கொழும்பு மாநகரசபையில் நகர சுத்திக ஸிப்பு லொறியில் சாரதியாகத் தொழில் கிடைக்கும்போது, கெளரவத்தைப் பாராமல், உழைப்பின் பெறுமதியை உணர்ந்து, அதனைத் திருப்பியுடன் ஏற்று கொள்கிறது. தொழிலாளரது கவுட நஷ்டங்களைக் கண்டு தொழில் சங்கநடவடிக்கைகளிற், போராட்டங்களில் முன் நின்று தொழிலாளர்களது தலைவரங்களுயருகிறது. போராட்டங்கள் மூலமே தொழிலாளர் தமது உரிமைகளைப் பெற்றுமிகும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகிறது' துஷாரா கதாநாயகரை இப்படியான ஒரு கதாபாத்திரத்திற் காண்பதே ஒரு புதுமைதான்.

ஆகவே, இதுவரை எடுத்துக் காட்டிய கலை இலக்கிய சிருஷ்டிகள் சமகால ஈழத்து வாழ்வு முறையின் பொதுவான பண்புகளை நன்கு சித்திரிப்பன வாக உள்ளன. இவை அனைத்தையும் உண்ணத் திருஷ்டிகள் என்று புகழ்வதற்கில்லை. ஆனால் இவை கலை இலக்கியங்களில் தெளிவான ஒரு மாற்றப் போக்கினைக் காட்டுவன. மானுட நேசத்துடன் சுடிய தமிழ்ப்புதுக்கவிதைகள். அக்கினிப்புக்கள் 'போன்ற தொகுதிகள்,

வாசகர்கள் நிறைந்த

நாடு

‘யுனெஸ்கோ’ புள்ளி விவரங்களின்படி, இவ்வுலகில் வெளி வரும் நாட்டு புதிய புத்தகங்களில் ஒன்று, சோவியத் யூனியனில் வெளியிடப்பெறுகிறது. அதாவது, ஒரு நாளைக்கு 200 புதிய புத்தகங்களுக்கு மேல் சோவியத் யூனியனில் வெளிவருகின்றன.

மிகச் சிறிய தேசிய இனங்களின் மொழி உள்பட சோவியத் நாட்டின் எல்லா மொழிகளிலும் புத்தகங்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. 1917 அக்டோபர் புரட்சிக்கு முன்னர் சிறிய தேசிய இனங்கள் பலவற்றுக்கு எழுத்துமொழி இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது,

இன்று சிறுபான்மை இனங்களின் மொழியில் உலகம் புகழும் சோவியத் எழுத்தாளர்கள் தோன்றியுள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது; சிர்கீலியா மொழியில் எழுதும் சிங்கில் அய்த்மதோவும், ஆர்க்டிக் பிரதேச சுகோத்தகா மொழியில் எழுதும் யூரி ரித்கியூவும் இவர்களில் சிலர் ஆவர்.

புத்தகங்களை வாங்கிப் படிப்பதில் சோவியத் வாசகர்கள் ஆர்வ மூள்ளவர்கள். சோவியத் நாட்டில் 400,000 துக்கு மேற்பட்ட பொது நூல்கங்கள் உள்ளன. அவற்றுக்கு 10 கோடிக்கு மேற்பட்ட வாசகர்கள் இருக்கின்றனர்.

மாஸ்கோவில் கலினின் தெருவிலுள்ள ‘புத்தக மாளிகை’யே சோவியத் நாட்டில் மிகப்பெரிய புத்தகக் கடையாகும். அங்கு நூற்றுக்கு மேற்பட்ட புத்த விற்பனையாளர்கள் உள்ளனர்; புத்தகம் வாங்குவோர் அங்கே சாரி சாரியாக நிற்பதைக் காணலாம்.

எடுத்துக்காட்டாக, ‘உலக இலக்கிய நூல்கம்’ என்ற வரிசையில் 200 புத்தகங்களை வெளியிடத் திட்டமிடப்பெற்றுள்ளனது. இவ் வரிசையில் ஒவ்வொரு புத்தகமும் 300,000 பிரதிகள் அச்சாகின்றன. அவை சில மணி நேரங்களில் விற்றுப்போய் விடுகின்றன.

வண்ணி, நெடுந்தீவு போன்று இதுவரை இலக்கிய அந்தஸ் துக்கு உரித்துடையவாகக் கொள்ளப்பட்டாத பிரதேசங்களைப் பகைப்படிலமாகக் கொண்ட புனைகடைகளான நிலக்கிளி, வாடைக்காற்று என்பனவும், அவர்களுக்கு வயது வந்துவிட்டது போன்றவையும் இதே நெறியினையே உணர்த்துகின்றன.

எனவே, பரஸ்பர இந்நெறியினைத் தமிழரும், சிங்கள

வரும் உணர்ந்து கொள்ள ஏற்படுத்தப் பெறும் வாய்ப்புக்கள் நிச்சயமாகக் கலை இலக்கிய வரிசைக் கலை நல்லுறவுக்கு வழி காட்டும், ஏனெனில் பரஸ்பரம் மொழிகள் சுற்றப்படும்போது இத்தடைத்தானே அங்குள்ளும், அதுவரையில் கலை இலக்கியப் பரிவர்த்தனைகள் தொடர்பு ஊட்கமாக இருந்து வரலாம். எனினும் பரிவர்த்தனை ஊட்கத் தகைவுடை, நெரான புரிந்து கொள்ளவே சிறந்த வழியாகும்.

சிங்கள மூலம்:
ஸிரிலால் கொடிக்கார

தமிழில்:
எம். எச். எம். சம்ஸ்

தேசியஜக்கியத்துக்கு உழைத்த பேருக்கள்

தரமான சிங்களப் படைப் பாளரிடையே தேசிய ஒருமைப் பாடு பற்றிய அக்கறைபோட இனவாதத்திற்கு எதிரான போக்கோ இதற்கு முன்பு எப்போதாவது இருந்ததில்லை என்று கூறிவிட முடியாது.

1950-ஆம் ஆண்டளவில் 'சிங்கள ஜாத்திய' இதற்கு நான் படித்த சிறுக்கதையொன்று நினைவுக்கு வருகிறது. அது வீதியகொட ஹெட்டி ஆராச்சி எழுதியது.

கிரைக்காரன் மலையாள இன்ததைச் சேர்ந்தவன். அந்தப் பகுதியிலே சிங்களவர்கள் அவனை மிகவும் நேசித்தனர். அப்போதெல்லாம் மலையாள எதிர்ப்பு சிங்களவரிடையே இருந்தாலும் இந்தக் கிரைக்காரன் விஷயத்தில் பாதிப்பு இருக்கவில்லை. கிரைக்காரனின் மனைவி ஒரு சிங்களப் பெண். மலையாளிகள் நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டபோது இந்தக் கிரைக்காரனும் அதற்கு அகப்பட்டான். இதனால் சிங்களப் பெண்ணும், குழந்தைகளும் நாதியிழந்தனர்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சிங்களவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டதற்காகக் கவலைப்பட்டனர்;

எனது நினைவுக்கு எட்டிய வரையில் கதையின் சுருக்கம் இதுவாகும். இந்தக் கதை மூலம் கதாசிரியர் மனிதாபிமானத்தை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு இனவாதத்துக்குச் சாட்டையடி கொடுக்கிறார்:

மலையாளிகளை வெளியேற்றுவதற்கு ஏ. ஸ. குணாலிங்கம் நடத்திய இனவாத நடவடிக்கைகளின்போது சுட்டிக் காட்டப்பட்ட அரசியலுக்கு இதனால் தாக்குதல் விளைவில்லை. அந்த மலையாளிகளினாலேயே சிங்களவர் வேலையின்றித் தின்டாடுவதாகக் கூறி சிங்களவரை ஏமாற்றுவதும் உழைப்பாளிவர்க்கத்தினரிடையே பிரிவினை ஏற்படுத்துவதுமே இவ்வினவாதக் கும்ப வின் நோக்கமாக இருந்தது.

மலையாளிகள் வெளியேறிய பின்பும் சிங்களவரின் மொழிப் பிரச்சினை தீரவில்லை. இந்த அரசியல் பாடத்தைச் சிங்களவருக்கு உணர்த்தும் வகையில் கடைப்பினை அன்றும், இன்றும் எந்தச் சிங்களப் படைப்பாளரும் முன் வந்ததாகத் தெரியவில்லை.

1958-ஆம் ஆண்டில் நிகழ்ந்த சிங்கள — தமிழ் கலவரத்தைப்

பின்னணியாக எவத்துக் கொண்டு 'ஓரு மனிதனின் தலை விதி' என்ற சிறுகதையை கே. ஜயதிலக்க எழுதி அர். 1966-இல் வெளிவந்த அவரது 'முடிவின்மை' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பில் இந்தக் கதை இடம் பெற்றுள்ளது. இக்கதையின் கதாநாயகன் கொழும்பு பஞ்சிகாவத்தையில் கடையைத் திருந்த சின்னத்துரை என்பவராவர். அப்பகுதி மக்களுக்கு அவரால் நிறைய உதவிகள் கிடைத்தன.

தமிழ்—சிங்களக் கலவரம் ஏற்பட்ட வேளையிலும் கூட அந்தத் தமிழ் வியாபாரிக்குத் தொல்லை கொடுக்க அப்பகுதிச் சிங்களவர் எவரும் நினைக்க வில்லை. அப்போது கலவரத் தில் ஈடுபட்ட சிங்களவரான ஜோஸ்ட் ஜயா 'இந்த நாட்களில் கொஞ்சம் விலகி நிற்பது நல்லது' என்று ஆலோசனை கூறினான். ஆனால் தனக்கு எந்தத் தொல்லையும் ஏற்பட்டாது என்ற நாட்பிக்கையில் சின்னத்துரை அந்த எச்சரிக்கையைப் பொருட்டுப்பத் தில்லை.

இதன்பின் மட்டக்களாகுக்கு ஒளித்தோடிய சின்னத்துரை அப்பகுதிச் சிங்கள மீனவர்களின் ஆதரவைப் பெறுகிறார். கதியற்ற சிங்களக் குடும்பமொன்றுக்கு அவர்களைக் கொடுக்கிறார். இக்கதையின் முக்கிய அம்சமாக வெளிப்படுவது மனிதாபிமானமே.

இங்கு எங்கிருந்தோகைளம்பி வந்த இவொதாம் மனிதாபிமானத்தை முடிமறைக்கிறது. சின்னத்துரையின் கடையை உடைத்தவர்கள் அங்கிருந்த பணத்தைக் கொள்ளையிட வில்லை. இதிலிருந்து சிங்களவர்

கொள்ளைக்காரர் அல்லர், என்பதாக உணர்த்தப்படுகிறது.

திமிரென எழுந்த துவேச உணர்ச்சியின் காரணமாகவே அவர்கள் தாக்குதல் நடத்தியிருக்கிறார்கள். சின்னத்துரை கடையை உடைத்தவர்கள் அங்கிருந்த பணத்தைச் சூறையாடவில்லை என்பதற்கு வலுவான ஆதாரம் ஒன்றுண்டு.

கதையிலே வரும் சின்னத்துரையின் கடை ஸாஞ்சி ஆரச்சியீன் தோட்டத்திலே இருந்ததாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. இவ்வினக் கலவர நாள்களிலே கே. ஜயதிலக (கதாசிரியர்) தங்கியிருந்ததும் இதே தோட்டத்திலாகும். எனவே கதாசிரியர் இந்நிகழ்ச்சியை உண்மையாகவே கண்டு, அல்லது கேள்வியுற்று அறிந்திருக்க முடியும். என்றாலும் இங்கு ஜயதிலக அனுபவமொன்றைத் தப்பாகப் புரிந்து கொண்டுள்ளார் என்றே நான் ஊகிக்கிறேன்.

பணத்தை எடுக்காமல் விடத்தற்கு சிங்களவரின் நாட்பன்புதான் காரணம் என்பதை ஏற்காதிருக்க வேறும் உண்மையான நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய ஆதாரங்கள் நிறைய உண்டு.

கலகக் கோஷ்டி திமிரென ஏற்பட்ட பயத்தின் காரணமாகத் தப்பிழுடியிருக்க முடியாதா?

இனக் கலவர வழக்கொன்று பற்றி ஒரு பத்திரிகையில் தகவல் ஒன்று வெளிவந்திருந்தது.

வழக்கில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட சந்தேக நபர்கள் இருவருள் ஒருவர் சிங்களவர். மற்றவர் தமிழர். வாதியும் ஒரு தமிழரே. இனக் கலவர நாளௌன்றில் வாதியான தமிழர் கொழும்பு வீதியொன்றில் சென்று கொண்டிருந்தார். பிர

திவாதிகள் அவர்மீது பாய்ந்தனர். ‘அடேதமிழனே’ என்று கத்திக் கொண்டு முதலில் பாய்ந்தவர் தமிழ்ப் பிரதிவாதியே. அதைத் தொடர்ந்து சிங்களப் பிரதிவாதி கொள்ளோயடிக்க ஆரம்பித்தார். இருவரும் ஒன்றாகக் கொள்ளோயடித் தனர். ஜயதிலகாவின் கதையிலே இனக் கலவரக் குழப்பங்களின் இப்பக்கம் மறைந்தனர்.

மக்கள் எழுத்தாளர் முன்னணியின் செயலாளர் குண்ணேன விதான அவர்கள் தேசிய ஜக்ஷியத்தைக் கட்டி எழுப்பும் இலக்கியப் பணியில் மிகவும் அக்கறை கொண்டவர். அவரது ‘பாலம்’ என்ற சிறுக்கதையும் 1958-ஆம் ஆண்டு இனக்கலவரத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டதாகும். (இக்கதை... மல்லிகையில் சிவா. சுப்பிரமணியக்கிணி மொழிபெயர்ப்பாக வெளிவந்தது)

‘அண்ணைப் போன்ற ஒருவர்’ என்ற அவரது சிறுக்கதைத் தொகுதியில் இக்கதை முதலாவதாக இடம் பெற்றுள்ளது. இனக் கலவரக் குழப்பங்களில் ஈடுபடும் இளைஞர் ஒருவன். பின்னர் தமிழ்ப் பிரதேசமொன்றில் தமிழ் மக்களுடன் தொழிலில் ஈடுபடவும் ஒன்றிப் பழகவும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இன்துவேச உணர்வு மறைகிறது. அவன் தமிழ்ப் பெண்களுத்தியை மனமுடிக்கிறான். ஆனால் அவனது குடும்பத்தினருள் பலர் அந்தத் தமிழ்ப் பெண்ணைத் தமிழ்முடின் சேர்த்துக் கொள்ள மறுக்கின்றனர். எனினும் அவனது சகோதரன் முற்போக்குவாதி. அவன் தமிழ்ப் பெண்ணைன் சார்பாக வாதாடுகிறான். இதன்பின்னர் குடும்பத்

தில் நிலவிய இன்துவேச உணர்வு மறைகிறது.

இங்கு கூறப்பட்ட மூன்று கதைகளும் மனிதாபிமானத்தை நோக்கி சிங்களப் படைப் பாளர் செலுத்திய கவனத்தின் ஆரம்ப முயற்சி என்பதனால் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இன்னைக்கியத்தில் ஆர்வம் காட்டிய சிங்களப் படைப்பாளருள் குறிப்பிடத்தக்க இன்னெருவர் கவிஞர் ஸாகா பலன்ஸுரிய அவர்கள். இரண்டு இனத்தவரும் அனுபவிக்கும் துன்பத்தையும், பாட்டையும் ஒரே சமமாக நோக்குகிறார் அவர். ‘வடக்கிலிருந்து’ என்ற அவரது கவிதையின் ஒருபகுதி:

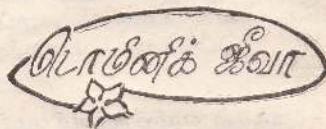
‘துன்பங்களினால்
அடிஉதைபட்டு
வியர்வை சிந்துவோர்
தெற்கைப் போலவே
வடக்கிலும் உள்ளனர்
அவர்களின்
இதயங்களை நோக்கினேன்
அவை—
கருங்கல்லோ
இரும்போ அல்ல
உருகி ஒடும் மெழுகுகள்!’

வர்க்கப் போராட்டத்தின் மூலமே இன்னைக்கியத்தைக் கட்டி எழுப்பலாம் என்பது எனது கருத்தாகும். யாழ்ப்பாணம் நகரசபை பண்டபத்தில் நிகழ்ந்த சிங்கள—தமிழ் எழுத்தாளர் கூட்டமொன்றில் நான்சமர்ப்பித்த கவிதையும் இதனேயே சுட்டுகிறது. ★

சில அபிப்பிராயங்களும்

சிநேகபூர்வமான

சில கருத்துக்களும்

இந்தச் சமயம் வேறொரு நிலையையும் நான் மிகக் கூர்மையாக அவதானித்து வருகின்ற வண் என்கின்ற முறையில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இளை தலைமுறையைச் சேர்ந்த வளர்ந்து வரும் எழுத்தாளர்களில் கணிசமானவர் களை எனக்குத் தெரியும். மற்றும் பலரை நான் நேரில் தெரிந்திருக்காது போன்றும் கூட, அவர்களினது படைப்புக்களை, சிந்தனைப் போக்குகளை நான் ஒரளவு தெரிந்து வைத்திருக்கின்றேன்.

முதிர்ச்சி அடைவதற்கு முன்னரேயே எப்படியாவது திடீர்ப் புகழ் பெற்றுவிட வேண்டும் என்பதற்காக இவர்களில் சிலர் குறுக்கு வழிக்கைக் கையாள முனைகின்றார்களோ என்றென்று சந்தேகம் எனக்கு ஏற்படுவதுண்டு.

கொழும்பு போன்ற தலைப்பட்டினங்களில் வாழும் வேறு இளவட்டத்தைச் சேர்ந்த சிலர் ஒரு வித மன நோயால் பிடிக்கப்பட்டவர்களாகச் செயலாற்றுகின்றனரோ என அடிக்கடி

யோசிப்பதுண்டு. ஒருவித மனவரக்கியும் கோள் சொல்லும் மனப்பான்மையும் புறங் கூறுதலும் தமக்கு எல்லாம் தெரியும் என்ற உயர்வு மனப்பான்மையும் நடுச் சந்திகளில் நின்று மற்றைய எழுத்தாளர்களைப் பற்றி 'நக்கல்' பேசுவதால் தம்மைத் தாமே சுய திருப்தி செய்யும் உள்ப்பாங்கும் கொண்டவர்களாக இவர்களில் சிலர் இன்று காட்சி தருகின்றனர்.

இவர்கள் யாராக இருந்தாலும் மிகத் தெளிவாக ஒன்றைச் சொல்லி கொள்ள விரும்புகின்றேன். இப்படியான சீரழிவு மனப் பான்மையை இவர்கள் கை விட்டு விட்டு ஆரோக்கியமான சிந்தனைத் தட்டத்தில் இவர்கள் வருங்காலத்தில் செல்லத் துணியாவிட்டால் இவர்களினது எதிர்காலம்மிகப்பிரகாசமாக இருக்குமிடியாது என்பதை இவர்களுக்குச் சொல்லி வைப்பது எனது கடமையாகும்.

இலக்கிய உலகில் புகழ் பெறுவதற்கு ஒரே யொரு குறுக்கு வழிதான் உண்டு. அது தான் அயராத உழைப்பு!

இந்தக் கூட்டத்தில் இன் வெளியெல்லையில் சோமபேரிக் கூட்டத்தைப் போல, இவர்களை வெளியெல்லையில் ஆத்ம திருப்புதி கொள்பவர்கள். இவர்களுக்குக் கொள்கை பற்றியோ கோட்டாடு சம்பந்தமாகவோ எந்த விதக் கவலையும் கிடையாது. யாராவது இரண்டொருவர் இடையில் சந்தித்தால் போதும். இவக்கிய வம்பை இவக்கியமாகவும் கூடப் பேச மாட்டார்கள். மட்டாகமான தனி நபர் விமர்சனம் செய்து, தங்களுக்கும் இவக்கியம் தெரியும் என மற்றவர்களை நம்பச் செய்வதற்கு பகிரதப் பிரயத் னம் செய்ய முன் நிற்பார்கள்.

மற்றெலூரு சாரார் இன் வெளியெல்லையில் சோமபேரிக் கூட்டத்தைப் போதும். இவர்களில் சிலர் ஆழமான அரசியல் உணர்வு கொண்டவர்கள், நல் வெண்ணம் படைத்த இன்னார்கள். எதிர்கால நவ இலங்கையைச் சிறு ஷட்க்க வேண்டுமென்ற பேரார்வம் உள்ளவர்கள். வெறும் கலோகங்களைக் கூறுவதால் மாத்திரம் இந்தாட்டில் விஞ்ஞான சோஷவிலைத்தைக் கட்டியெழுப்பினிட முடியும் என நம்புகின்றவர்கள் அல்லது நம்பப்படுத்தப் பட்டவர்கள்.

இவர்களினது நல்வெண்ணத்தில் இதயத் தூய்மையில் எனக்குச் சிறிதேனும் சந்தேகம் கிடையாது. ஆனால் வர்க்கம், புரட்சி, சோஷவிலைம், புதிய சமுதாயம் எனப் பேசுவதால்—எழுதுவதால் மட்டும் சோஷவிலைம் வந்துவிடாது. இது கவனிக்கத்தக்கதொரு பேருண்மை.

இதை இவர்கள் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும்.

சோஷவிலைத்தை நடை முறைக்குக் கொண்டுவருவதற்குக் கூட்டுப்பாடானதும் உருக்குப் போன்ற உறுதி மிக்கதும் தொழிலாளி வர்க்கத்தை முன்னணிப் படையாகக் கொண்ட துமான ஓர் அரசியல் புரட்சிகர ஸ்தாபனம் தேவை. அதில் தம் மையமும் ஓர் அங்கமாக இணைத்துப் பினைத்துக் கொண்டு, கட்டுப்பாடுடன் இயங்கும் உறுப்பினர்களால்தான் புரட்சிகர வேலைத் திட்டத்தை வைத்துச் செயல்பட முடியும்; அரசியல் அதிகாரத்தை வென்றெடுக்க முடியும்; புரட்சிக்குத் தலைமைதாங்க இயலும்.

புரட்சிகர அரசியல் ஸ்தாபனத்தின் ஆரம்ப அரிச்சுவடியே இது.

வெறும் வாய்ச் சவடால் பேசும் உதிரிகளால் வாய்ச் சோஷவிலைப் பேசலாமே தவிர, ஓர் அரசியல் மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்துவிட முடியாது.

இதைப் பற்றி எந்தவித அக்கறையும் செலுத்தாமல் தாம் நம்புகின்ற எந்தவொரு அரசியல் ஸ்தாபனங்களில் தம் மையமும் ஓர் அங்கமாக்கிக் கொள்ளத் திராணி இல்லாமல், சம்மா ‘பார்க்’ சாய்மணையில் சாய்ந்திருந்து ஊர் உலகத்தைப்பற்றி வெட்டிக் கருத்துக்களை விமர்சனப் பாணியில் கூறித் திருப்பியடையும் ஒய்வு பெற்ற மலையப் பெண்சனீயர்களைப் போல இவர்களும் சோஷவிசந்தை இதோ கொண்டுவரப் போகின்றோம்! திரிபு வாதிகளால் இதைச் சாத்தியமாக்க முடியாது! எனக் கூக்குரல் எழுப்புவார்களேயானால் இதை இந்தநாட்டில் யார் நம்புவார்கள்? இதை யாரை நம்பச் சொல்லிக் கேட்கின்றார்கள்?

எனக்குத் தெரியும்; இவர்களில் கணிசமானவர்கள் வெறும் உதிர்கள், ஈம் மாசுலோகம் போடுவதில் ஒருவித திருப்தி அடைவதுடன் தமிழையும் ஒரு முற்போக்காளர் என மற்றவர்கள் நம்ப வேண்டுமென்ற நப்பாசை கொண்டு வாயனவில் பேசுகின்றார்களே தவிர, உண்மையில் இதுவரையும் எந்தவித அரசியல் இயக்கத்திலும் தமிழை ஓர் உறுப்பினர்களாகப் பிள்ளைத்துக்கொண்டு, அதனது கட்டுப்பாட்டுக்கமைய இயங்கின்தில்லை. அப்படியான நோக்கமும் இவர்களுக்கு இருந்ததில்லை.

வெறும் வாய், அல்லது உதிரித்தனமான தனி நபர் அரசியல் விமர்சனம் — கருத்து — இந்த நாட்டில் அரசியல் அடிப்படை மாறுதலைக் கொண்டு வந்து விட முடியாது என்பதை இவர்கள் உணர்வது நல்லது.

அதையும் விடப் பச்சை உண்மை ஒன்றுண்டு.

சிரமப்பட்டு, சிந்தி சு, ஆழமாக உணர்ந்து, உழைத்து இவர்கள் படைப்படை — சிருஷ்டிப்படை — விரும்புவதில்லை. அந்த ஆற்றல் இவர்களுக்குக்கைவரப் பெற்ற கல்லியுமல்ல. அரசியல் கலப்பாக வார்யால் பேசிவிடலாம். ஆனால் இலக்கியம் பேசிவிடுவதால் சித்தித்து விடும் சங்கதியல்ல. அதைச் செய்ய வேண்டும். அதைச் செய்வது மாத்திரமல்ல, ஆயிரக் கணக்கானாலும் அதைப் படித்துப் பார்ப்பார்கள். சர்க்கை எடை போடுவார்கள். இந்தப்பயம் இவர்களுக்கு. எனவே கலப்பான வழியொன்றுண்டு.

அதாவது சுலோகம்!

இந்தச் சுலோகமெழுப்பிகள் ஊருக்கு ஊர் இரண்டோ

ருவராகச் சேர்ந்து கொண்டு மற்றவர்களைப் பயமுறுத்தும் சில சொற்களைச் சிலம்பமாடிய வாறு. படைப்பாளிகளைப் பார்த்துக் கிண்டலடிப்படே படைப்புக்குத் தாம் செய்யும் அருந்த தொண்டு என்ற கணக்கில் காரியமாற்றி வருகின்றனர்.

அனுதாபத்துக்குரியவர்கள் இவர்கள். இவர்களைப் பார்த்து நான் இரக்கப்படு விண்றேன். ஏனெனில் படைப்பு உலகில் நீண்ட நாட்கள் சுவடால் அடித்து நிலைத்து நின்றுவிட முடியாது. மக்கள் மிக விழிப்பாக இருக்கின்றனர். இந்த நாட்டு எழுத்தாளர்களைப்பற்றி மக்களுக்கு நன்கு தெரியும். யார் செய்கின்றவன், யார் செய்வதைப் பார்த்துக் கிண்டல் பண்ணுவதால் ஆதம் திருப்பதி அடைபவன் என்ற உண்மை அவர்களுக்குத் தெளிவாகத் புரியும்!

வழியைத் தடை செய்பவர்களின் சுலோகங்கள் இலங்கையைப் போன்ற நாட்டில் அப்படியொன்றும் கலப்பாக வெற்றி பெற்றுவிட முடியாது என்பது தின்னம்.

காரணம், மற்றைய நாடுகளில் எழுத்தாளர் எழுதுவதோடு சரி, இங்கே தினசரி எழுத்தாளனுக்குப் பிரச்சினை. தமது கருத்தை வெளியிடப் போதிய களம் அவனுக்கில்லை. எனவே பொதுக் கூட்டங்களில் பேசுவேண்டிய நிலை அவனுக்கு. தனது படைப்புக்களை மக்கள் மத்தியில் கொண்டு சென்று விற்பதும் அவனது வேல்தான். அதை விளம்பரப் படுத்த அவனது பேச்சு வன்மை வழி செய்கிறது.

[வளரும்]

Popular Science Books
From U.S.S.R.

NOW AVAILABLE

	Rs. cts.
Physic and Music	4-50
The Clock of Living Nature	3-00
Outer Space and Man	3-00
Space and Time Perception by the Cosmonaut	3-00
The Moon and Man	3-00
In the Search for Beauty	3-00
The Quiet Sun	3-00
The Atom from A to Z	4-00
Wonders of the Night Sky	4-50
The Nine Colours of the Rainbow	5-50
The Mystery of the Earth's Mantle	3-00
This Chaney Chaney Chaney World	3-50
Man Versus Climate	3-00
Matter and Man	3-75
Cybernetics Within us	4-00

PEOPLE'S PUBLISHING HOUSE,

124, Kumaran Ratnam Road

GOLOMBO - 2

Telephone : 36111

74

ஷூப் எங்கே முபை

.R. 22.0 ரூப்

கண்கவரும்
நல்ல டிள்ளங்களில்
கைதெர்த்த கிழவுஞ்சுகள்
உருவாக்கும்
தங்க, வை
நகெகளுக்கு...

இந்தனை
மாணிக்க

57.கண்ணுதிட்டி
யாற்பாணம்.

15. Kumaran Salai Road - 1

GOLERO - 3

136A, ஏக்ஸிஸ் தெரை எடி, யாற்பாணம் முனையில் விடிபவரும், குரியிலும்
வெளியிடுவருமான போயில்லை நீா அவர்களை மக்கினா காலங்குடும்
யாற்பாணம் நீாவாக அசைக்கிறோம்—அட்டை டா. மர. பல தொகுதி கட்டும்
ஏ நீா கட்டும் அசைக்கிறோம் அசைப்பெற்றோ